

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
we Wrocławiu

WOOS.4233.1.2015.AW.23

Wrocław, dnia 18 grudnia 2015 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i”, oraz art. 82 i art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.) w związku z art. 104 § 1, 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), a także § 2 ust. 1 pkt 36, § 3 ust. 1 pkt 33 i pkt 65 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397; ze zm.) po przeanalizowaniu wniosku Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu złożonego przez Pełnomocnika - Pana Tomasza Wróblewskiego Projektanta Firmy Hydroprojekt Wrocław Spółka z o.o. z siedzibą przy ul. Wybrzeże Wyspiańskiego 39 we Wrocławiu z dnia 13 stycznia 2015 r., znak: HP/RB/DS/1/2015,

ustalam

środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie” na potoku Goworówka, w pobliżu miejscowości Roztoki, gmina Międzyzlesie, województwo dolnośląskie”, według wariantu II.

I. Określam

1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Przedmiotowe przedsięwzięcie obejmuje budowę suchego zbiornika przeciwpowodziowego, zlokalizowanego w rejonie miejscowości Roztoki, w gminie Międzyzlesie, województwo dolnośląskie.

2. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

2.1. Prace ziemne i budowlane rozpocząć poza okresem rozrodu zwierząt, tj. poza okresem od 15 sierpnia do 15 marca i po rozpoczęciu prowadzić je w systemie ciągłym, z zastrzeżeniem ograniczeń czasowych wynikających z innych punktów tej decyzji.

2.2. Wycinkę drzew i krzewów kolidujących z realizacją inwestycji wykonać w okresie od 15 sierpnia do 15 marca.

2.3. Usunięcie drzew o pierśnicy powyżej 100 cm poprzedzić oglądem przez specjalistów entomologa i chiropterologa pod kątem obecności nietoperzy i gatunków bezkręgowców, którzy w przypadku potwierdzenia występowania ww. gatunków wskażą dopuszczalne terminy i sposoby prowadzenia wycinki.

2.4. Karczowanie korzeni wyciętych drzew i krzewów rosnących na skarpach koryt potoków przeprowadzić poza okresem od 1 marca do 30 maja (optymalny termin prowadzenia prac to 1 czerwca – 15 września).

2.5. Prace w korytach cieków Goworówka i Nowinka, takie jak: likwidacja istniejących odcinków cieków, regulacja istniejących odcinków cieków oraz przepuszczenie pierwszych wód przez nowe (wybudowane) koryta tych cieków bezwzględnie

wstrzymać w okresie od 1 kwietnia do 31 maja. Optymalny termin prowadzenia prac to 1 czerwca - 15 września.

- 2.6. Wszystkie prace w korytach cieków należy prowadzić pod nadzorem ichtiologa (w trakcie prowadzenia robót w korytach wizyty nie rzadziej niż raz na 3 dni).
- 2.7. Budowę nowych odcinków koryt Goworówki i Nowinki oraz urządzeń spustowych należy wykonywać „na sucho”. Po zakończeniu ich budowy:
 - a) skierować wody potoków do nowych koryt,
 - b) wykonać grodzę zamykającą w górnym biegu odcinek koryta przeznaczony do likwidacji;
 - c) odczekać, aż z odcinka koryta przeznaczonego do likwidacji spłynie woda (należy podejmować działania ułatwiające jej spłynięcie, np. wykonać dodatkowe wykopy lub przekopy, aby umożliwić wydostanie się z wody większej liczby organizmów wodnych, a w przypadku, gdy organizmy te pozostaną po spłynięciu wody, np. w zastoiskach, należy – pod nadzorem ichtiologa – odłowić je i przenieść w miejsce właściwe siedliskowo);
 - d) wybudować grodzę w dolnym biegu odcinka koryta przeznaczonego do likwidacji;
 - e) zasypać odcinki koryt przeznaczone do likwidacji.
- 2.8. Prace regulacyjne zaplanowane w korytach cieków prowadzi się w taki sposób, aby front robót przesuwał się wraz z prądem cieku (początek prac od stanowiska górnego), przy czym w pierwszej kolejności należy wykonać prace w obrębie potoku Goworówka, a następnie w obrębie potoku Nowinka.
- 2.9. Betonowe dno sztolni wybudowanej pod zaporą zbiornika o długości 115 m i szerokości 4 m pokryć warstwą żwiru o grubości około 10 cm oraz posadzić w nim – w sposób nieregularny, pojedynczo lub w grupach 3-5 szt., w nurcie lub przy brzegach sztolni – kamienie o średnicy ok. 50 cm. Materiał (żwir i kamienie) pozyskać z dna likwidowanego odcinka potoku Goworówka. Kamienie nie mogą posiadać ostrych brzegów, które mogłyby kaleczyć zwierzęta przy wystąpieniu szybkiego prądu podczas wezbrań.
- 2.10. W dnie regulowanych odcinków Goworówki (65 m) i Nowinki (274 m) posadzić duże kamienie o średnicy ok. 50 cm. Sposób ich posadowienia winien być analogiczny jak w przypadku betonowego dna sztolni, o którym mowa w punkcie I.2.9.
- 2.11. Dna nowych odcinków koryt Goworówki (łącznie długość około 345 m) i Nowinki (226 m) pokryć warstwą żwiru o grubości około 30 cm. Ponadto posadzić duże kamienie o średnicy ok. 50 cm. Sposób ich posadowienia winien być analogiczny jak w przypadku betonowego dna sztolni, o którym mowa w punkcie I.2.9.
- 2.12. Zaplecze budowy lokalizować:
 - a) poza terenami pokrytymi zielenią wysoką (drzewa, krzewy);
 - b) poza obrębem stwierdzonych siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków chronionych;
 - c) w odległości nie mniejszej niż 100 m od istniejących zbiorników wodnych i miejsc podmokłych.Wybraną lokalizację zaplecza budowy uzgodnić z fitosocjologiem.
- 2.13. Ruch maszyn i samochodów prowadzić: wyłącznie w obrębie zaplecza budowy, po drogach istniejących, drogach technologicznych oraz – po ich wybudowaniu – po drogach wewnętrznych. Wskazane wyżej tereny, jeśli są to tereny nieutwardzone, pokryć betonowymi płytami drogowymi na podsypce.
- 2.14. Przed rozpoczęciem fazy budowy wykonać zaplecze budowy i drogi technologiczne. Zaplecze służyć ma do magazynowania materiałów budowlanych, garażowania i tankowania maszyn, bieżących napraw maszyn i urządzeń, lokalizacji obiektów

- socjalnych (szatnie, biuro, warsztat, przenośne kabiny sanitarne) i pojemników na odpady.
- 2.15. Teren zaplecza budowy oraz wszystkie drogi technologiczne, po których poruszać się będą maszyny i samochody wyłożyć betonowymi płytami drogowymi na podsypce. Każdego dnia po zakończeniu pracy, a szczególnie w dni wolne od pracy, maszyny i samochody parkować na wyznaczonym do tego celu terenie zaplecza budowy.
 - 2.16. Do garażowania i tankowania maszyn należy wydzielić część powierzchni zaplecza, która będzie uszczelniona od podłoża.
 - 2.17. Dojazd do terenu budowy wyznaczyć w oparciu o istniejące drogi.
 - 2.18. Materiały budowlane, w szczególności materiały sypkie, należy magazynować wyłącznie na powierzchniach utwardzonych w obrębie zaplecza budowy.
 - 2.19. Masy ziemne do budowy zapory należy kierować bezpośrednio na docelowy odcinek zapory i niezwłocznie po ich wyładowaniu wbudować w korpus zapory.
 - 2.20. Przed rozpoczęciem robót budowlanych należy zebrać warstwę humusu o miąższości nie mniejszej niż 0,2 m. Zebrany humus należy składować w obrębie zaplecza budowy w postaci przyzmi nie szerszych niż 3 m i nie wyższych niż 1,5 m. Humus należy zraszać z częstotliwością zależną od potrzeb, aby nie uległ on przesuszeniu. Po zakończeniu prac budowlanych składowany humus należy wykorzystać do odtworzenia warstwy urodzajnej gleby.
 - 2.21. Drzewa i krzewy przeznaczone do pozostawienia zabezpieczyć w następujący sposób:
 - a) przed rozpoczęciem prac budowlanych wszystkie drzewa i krzewy nieprzewidziane do wycinki zlokalizowane w obrębie lub w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru robót zabezpieczyć przed uszkodzeniami poprzez odeskowanie ich pni do wysokości nie mniejszej niż 1,5 m od poziomu gruntu (odeskowanie należy przymocować do pnia w sposób niepowodujący okaleczenia drzewa);
 - b) prace w obrębie brył korzeniowych drzew i krzewów zaleca się prowadzić ręcznie;
 - c) odsłonięte korzenie należy przykrywać, np. matami słomianymi lub jutowymi – przy temperaturach przekraczających 20°C zwilżonymi wodą, by zapobiec wysuszeniu korzeni, natomiast przy temperaturach ujemnych maty powinny być suche, by uniknąć przemarzania korzeni;
 - d) w przypadku uszkodzenia korzeni należy zniszczone końcówki odciąć, a korzenie zabezpieczyć preparatem grzybobójczym;
 - e) pod koronami drzew ani w obrębie krzewów nie składować materiałów budowlanych (w szczególności materiałów sypkich) ani nie wyznaczać dróg transportu i miejsc parkingowych.
 - 2.22. W obrębie stwierdzonych i potencjalnych siedlisk modraszka *Phengaris nausithous* i modraszka telejusa *Phengaris teleius*, które zostaną objęte planowanymi robotami ziemnymi i pracami budowlanymi, na rok przed rozpoczęciem robót budowlanych oraz w roku ich prowadzenia jeśli rozpoczną się we wrześniu lub później, w okresie od początku czerwca do końca września, raz w miesiącu wykaszac teren (wysokość koszenia do 10 cm).
 - 2.23. Pod nadzorem fitosocjologa:
 - a) wyznaczyć w terenie, w sposób widoczny dla wykonawców robót, granice płatów siedlisk przyrodniczych przeznaczonych do pozostawienia: 6430 - ziołorośla górskie (*Adenostylin alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), 9170 - grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*) oraz *91E0 - łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe

- (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródłiskowe, w które nie należy ingerować w trakcie prowadzenia robót;
- b) prowadzić prace w obrębie najlepiej zachowanego płatu siedliska *91E0, zlokalizowanego w widłach cieków Goworówka, Cieszyca i Bielica – fitosocjolog winien uczestniczyć w typowaniu drzew i krzewów do wycinki, aby maksymalnie ograniczyć ich liczbę, niedopuszczalne jest wyznaczanie dróg, zaplecza budowy oraz miejsc składowania materiałów w tym rejonie;
 - c) odtworzyć warstwę urodzajną gleby po zakończeniu prac - nadzór winien przede wszystkim obejmować dobór gatunków do obsiewu i wyznaczenie dokładnych terminów prac.
- 2.24. Miejsca prowadzenia robót, a w szczególności wykopy ziemne, zaplecza budowy i place składowe należy zabezpieczyć przed wkraczaniem drobnych zwierząt poprzez ogrodzenie tych terenów siatką o oczkach nie większych niż 0,5 x 0,5 cm i wysokości nie mniejszej niż 0,5 m. Siatka powinna być wkopana w grunt na głębokość nie mniejszą niż 15 cm. Teren budowy i zaplecza budowy winien być ogrodzony przez cały okres prowadzenia prac, ogrodzenie winno być regularnie (w okresie od 1 marca do 31 sierpnia kontrole nie rzadziej niż raz na 3 dni, w okresie od 1 września do końca lutego – nie rzadziej niż raz na 10 dni) kontrolowane pod kątem szczelności. Wszelkie uszkodzenia winny być niezwłocznie usuwane. Wykonanie ogrodzenia i kontrolowanie jego szczelności winno być wykonywane pod nadzorem herpetologa.
- 2.25. W przypadku pojawienia się drobnych zwierząt na terenie budowy lub zaplecza budowy, pomimo wypełnienia obowiązków wynikających z punktu I.2.20, zwierzęta należy pod nadzorem herpetologa odłowić i przenieść w miejsce o właściwych dla gatunku warunkach siedliskowych, pozostające poza zasięgiem oddziaływania inwestycji.
- 2.26. W obrębie czaszy zbiornika należy pozostawić lokalne obniżenia terenu, które podczas wezbrań będą wypełniały się wodą.
- 2.27. Nie dopuszcza się przemieszczania wzdłuż koryta pojazdów kołowych w potoku oraz przemieszczania mas ziemnych, żwiru i kamieni poprzez przepychanie materiału w korytach cieków. W korytach cieków niedopuszczalne jest wyznaczanie dróg technologicznych, sprzęt należy wprowadzać od strony brzegu.
- 2.28. Po zakończeniu robót teren uporządkować i wykonać zabiegi wspomagające odtworzenie terenów zielonych, w tym obsiew z wykorzystaniem rodzimych gatunków zgodnych z warunkami siedliskowymi.
- 2.29. Na terenie objętym inwestycją, w trakcie prowadzenia robót, usuwać rośliny gatunków inwazyjnych (co najmniej dwukrotnie w ciągu roku) aż do ich zaniknięcia i zastąpienia miejscową roślinnością, poprzez wrywanie roślin, ich wywiezienie i utylizację.
- 2.30. Informacje o ustaleniach dotyczących sposobu i zakresu przeprowadzenia działań, o których mowa w punktach I.2.3, I.2.6, I.2.23 – I.2.26, a także dokumenty potwierdzające udział specjalisty (np. protokół z ustaleń i/lub oświadczenie specjalisty potwierdzające właściwe przeprowadzenie działań) należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu w terminie do 30 dni po dokonaniu ustaleń i/lub po realizacji ustaleń.
- 2.31. Wykonawca zobowiązany jest do cyklicznego usuwania zanieczyszczeń powstałych na drogach w wyniku ruchu samochodów i maszyn związanych z realizacją projektowanego zamierzenia inwestycyjnego.
- 2.32. Place postojowe dla sprzętu i drogi dojazdowe wykonać ze spadkiem zapewniającym spływ wód opadowych i roztopowych oraz ścieków do urządzeń kanalizacyjnych

w sposób zapobiegający przedostawaniu się jakichkolwiek zanieczyszczeń do gruntu lub wód powierzchniowych.

- 2.33. Należy sprawdzać na bieżąco stan techniczny pracujących maszyn budowlanych i transportowych, aby wyeliminować wycieki węglowodorów ropopochodnych do podłoża.
 - 2.34. W przypadku zaistnienia jakichkolwiek awarii w zakresie zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi grunt zanieczyszczony na skutek awarii należy natychmiast usunąć.
 - 2.35. W pobliżu miejsca garażowania i tankowania maszyn powinno znajdować się stanowisko z sorbentem służącym do likwidacji powstałych wycieków i wylewów substancji ropopochodnych.
 - 2.36. Zaplecze budowy należy wyposażyć w szczelne bezodpływowe zbiorniki ścieków bytowych, których zawartość będzie przekazywana podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia na ich zagospodarowanie.
 - 2.37. Należy w maksymalny sposób ograniczyć czas prowadzenia odwodnień i stosować metody ograniczające ilość odpompowywanej wody wraz z jej ochroną przed zanieczyszczeniem.
 - 2.38. Prace budowlane oraz roboty ziemne wykonywać z wykorzystaniem jedynie sprawnych technicznie maszyn i urządzeń o niskiej emisji dźwięku. Prace te prowadzić w godzinach dziennych. W przypadku niesprawnych urządzeń, mogących powodować podwyższony poziom hałasu w ich otoczeniu, należy je eliminować z pracy.
 - 2.39. Zapewnić miejsce swobodnego wykonywania manewrów pojazdów w postaci placów, a ewentualny postój pojazdów winien odbywać się przy zgaszonym silniku.
 - 2.40. Należy stosować wyłącznie sprawne technicznie środki transportu i urządzenia z atestami w celu zmniejszenia emisji substancji gazowych i pyłowych do powietrza atmosferycznego.
 - 2.41. Stosować maszyny i urządzenia o niskiej energochłonności, wyłączać zasilanie podczas przerw w ich pracy.
 - 2.42. W trakcie prowadzonych prac budowlanych ograniczyć skutki wtórnego zapylenia poprzez zachowanie wysokiej kultury robót, w szczególności poprzez systematyczne porządkowanie placu budowy, zraszanie pyłących powierzchni dróg, usuwanie powstałych zanieczyszczeń z wykorzystaniem urządzeń mechanicznych (specjalistycznych samochodów).
 - 2.43. Odpady powstające podczas realizacji inwestycji należy segregować i magazynować selektywnie w pojemnikach lub w wydzielonych i przystosowanych do tego celu miejscach, w warunkach zapobiegających pyleniu i rozwiewaniu frakcji lekkich oraz ich negatywnemu oddziaływaniu na środowisko oraz zapewnić ich sukcesywny odbiór przez podmioty uprawnione do dalszego ich gospodarowania.
 - 2.44. Odpady niebezpieczne należy segregować i magazynować odrębnie w wyznaczonych pojemnikach ustawionych na terenie utwardzonym, zabezpieczonym przed dostępem osób trzecich do czasu przekazania podmiotom uprawnionym do dalszego gospodarowania tymi odpadów.
- 3. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne na etapie eksploatacji przedsięwzięcia:**
- 3.1 Do oświetlenia terenu w warunkach normalnej eksploatacji wykorzystywać 6 latarni (2 przy budynku gospodarczym, 4 w obrębie urządzeń spustowych).
 - 3.2 Ścieki bytowe odprowadzać do szczelnego, bezodpływowego zbiornika i na bieżąco przekazywać podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia na ich dalsze zagospodarowanie.

3.3 Zachować przepływ nienaruszalny na rzece Nysie Kłodzkiej poniżej zapory.

4. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji do wydania decyzji wymienionej w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

4.1 Oświetlenie terenu wykonać pod nadzorem chiropterologa. Źródła światła winny być skierowane na drogi i elementy budowli oraz winny posiadać osłony, które będą ograniczały oświetlenie terenów zieleni wysokiej (drzew i krzewów) i lustra wody.

4.2 Zaporę wykonać jako zaporę ziemną.

4.3 Spust główny w sztolni wyposażać w zamknięcie w postaci zasuw o napędzie elektrycznym i awaryjnym napędzie ręcznym.

4.4 Jedno z „okien sztolni” zwane „sztolnią główną”, przez które przepływać będą wody koryta rzeki w okresie normalnej eksploatacji zbiornika, dostosować do naturalnej szerokości koryta rzeki Goworówka na odcinku objętym budową korpusu zapory, czyli do szerokości około 4 m.

4.5 Przekrój przełożonego koryta rzeki Goworówka należy dostosować do wielkości odpowiadającej szerokości naturalnego przekroju koryta w rejonie zapory, tj. do szerokości dna około 6,0 m powyżej zapory i około 7,0 m poniżej zapory.

4.6 Nowemu odcinkowi rzeki Nowinka o długości 226,0 m nadać szerokość dna koryta około 3,0 m.

II. Stwierdzam:

1. Konieczność wykonania kompensacji przyrodniczej:

1.1 Za wycinkę 5,77 ha siedlisk łągowych i grądowych, na terenie i w otoczeniu planowanego przedsięwzięcia, na terenie działek nr 193, 211, 213, 217/1, 217/2 obręb Roztoki, dz. nr 136, 139 obręb Michałowice, dokonać nasadzeń:

a) nasadzenia łągowe (jawor, jesion, wierzba krucha, olsza czarna, inne rodzime gatunki liściaste) – na powierzchni nie mniejszej niż 3,5 ha;

b) nasadzenia grądowe (grab, dąb, inne rodzime gatunki liściaste) – na powierzchni nie mniejszej niż 12,5 ha.

Szczegółowy dobór gatunków oraz ich procentowy udział w nasadzeniach skonsultować z fitosocjologiem. Prowadzić prace pielęgnacyjne (np. coroczne koszenie traw w uprawach, gradzenie powierzchni upraw, stosowanie repelentów czy uzupełnianie ubytków) w nasadzonych uprawach przez okres nie krótszy niż 10 lat.

1.2 Za zniszczenie około 0,76 ha powierzchni siedliska modraszków nausitousa i telejusa, grunty orne w czaszy zbiornika o powierzchni nie mniejszej niż 3 ha przekształcić w łąki kośne poprzez obsiew mieszanką traw rodzimych (skład gatunkowy ustalić z fitosocjologiem, mieszanka winna zawierać krwiściągę lekarskiego *Sanguisorba officinalis*). Łąki kosić raz w roku po 15 września przez cały okres eksploatacji. W danym roku kosić nie więcej niż 50% powierzchni, w kolejnym roku kosić powierzchnię, która nie była koszona w roku poprzednim. Usuwać skoszoną biomasę poza teren łąki.

1.3 Za zniszczenie miejsca gniazdowania pluszcza *Cinclus cinclus*, pod nadzorem ornitologa, wykonać 3 budki o parametrach dostosowanych do wymagań gatunku i rozwiesić je: pod mostem na Nysie Kłodzkiej w miejscowości Roztoki, pod nowym mostem na Nowince (w km około 1+170 drogi Roztoki-Gajnik) oraz pod mostem na Nysie Kłodzkiej w ciągu drogi Domaszków – Międzygórze.

1.4 Za zniszczenie potencjalnych miejsc bytowania (schronień) nietoperzy, pod nadzorem chiropterologa:

- a) w okresie wczesnowiosennym (marzec-kwiecień) rozwiesić 32 skrzynki dla nietoperzy model Issel lub Stratman; skrzynki zaleca się rozmieścić w 6-8 grupach, w miejscach zlokalizowanych jak najbliżej miejsc, gdzie prowadzona była wycinka drzew;
- b) w 2 szybach zlokalizowanych w zaporze zbiornika wykonać po 4 komory (łącznie 8 komór) o wymiarach 1,3 m szerokości, 1,1 m wysokości i 0,4 m głębokości, które stanowić będą miejsce schronień dla nietoperzy; do komór prowadzić mają otwory wlotowe zlokalizowane na wysokości 2,2 m od stropu szybu o przekroju 1 m x 0,5 m połączone z komorą właściwą za pomocą kanału wlotowego o przekroju 0,5 m x 0,5 m i łącznej długości około 1,7 m.; strop i ściany komór winny mieć chropowatą powierzchnię.

1.5 Informacje o ustaleniach dotyczących sposobu i zakresu przeprowadzenia działań, o których mowa w punktach II.1.1 – II.1.4, a także dokumenty potwierdzające udział specjalistów (np. protokół z ustaleń i/oraz oświadczenie specjalisty potwierdzające właściwe przeprowadzenie działań), przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu w ciągu 60 dni po dokonaniu ustaleń lub/i po ich realizacji.

2. Konieczność monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

2.1 Kontrolować stan zachowania siedlisk łągowych i grądowych oraz nasadzeń kompensacyjnych (łągowych i grądowych). Monitoring winien być wykonany w czterech etapach, każdorazowo przez fitosocjologa oraz zgodnie z metodyką Państwowego Monitoringu Środowiska dla danego typu siedliska;

- I etap: w sezonie poprzedzającym budowę lub w sezonie rozpoczęcia budowy zbiornika dokonać oceny stanu zachowania siedlisk łągowych i grądowych w 2 punktach, które stanowić będą stanowiska referencyjne;
- II, III i IV etap: odpowiednio 5, 10 i 15 lat po dokonaniu nasadzeń kompensacyjnych dokonać oceny stanu zachowania na wszystkich powierzchniach, gdzie dokonano tych nasadzeń.

Z wyników monitoringu należy każdorazowo przygotować sprawozdanie, w którym winno znaleźć się porównanie wyników z danego etapu z wynikami z poprzedniego etapu, dokumentacja fotograficzna oraz opis tekstowy. Sprawozdanie należy przekazać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu do końca roku kalendarzowego, w którym monitoring był prowadzony.

2.2 Kontrolować stan zachowania łąk w obrębie czaszy zbiornika. Monitoring winien być wykonany w czterech etapach, każdorazowo przez fitosocjologa oraz zgodnie z metodyką Państwowego Monitoringu Środowiska dla danego typu siedliska:

- I etap: w sezonie poprzedzającym budowę lub w sezonie rozpoczęcia budowy zbiornika dokonać oceny stanu zachowania siedlisk łąkowych w 3 punktach, które stanowić będą stanowiska referencyjne;
- II, III i IV etap: odpowiednio 5, 10 i 15 lat po dokonaniu nasadzeń kompensacyjnych dokonać oceny stanu zachowania na wszystkich powierzchniach, gdzie dokonano tych nasadzeń.

Z wyników monitoringu należy każdorazowo przygotować sprawozdanie, w którym winno znaleźć się porównanie wyników z danego etapu z wynikami z poprzedniego etapu, dokumentacja fotograficzna oraz opis tekstowy. Sprawozdanie należy przekazać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu do końca roku kalendarzowego, w którym monitoring był prowadzony.

2.3 Przez okres minimum 3 lat od momentu rozwieszenia budek mających stanowić siedliska zastępcze dla pluszcza, kontrolować budki pod kątem ich zasiedlenia przez

ptaki oraz pod kątem konieczności dokonania ewentualnych napraw. Konserwację budek ograniczyć do ich naprawy poprzez poprawienie ich szczelności oraz uzupełnienie brakujących elementów (nie wolno stosować żadnych środków chemicznych do ich konserwacji), a także oczyszczenia budek z odchodów. W przypadku poważniejszego uszkodzenia lub zniszczenia budki, wymienić ją na nową. Kontrole budek pod kątem zasiedlenia przez ptaki należy prowadzić w okresie od 20 kwietnia do 20 maja, a pod kątem ewentualnych napraw – po 15 sierpnia. Wszystkie kontrole winien wykonywać ornitolog.

- 2.4 Przez okres minimum 5 lat, rozpoczynając rok po rozwieszeniu skrzynek wywieszonych w ramach działań kompensacyjnych dla nietoperzy, kontrolować je pod kątem zasiedlenia przez nietoperze oraz pod kątem konieczności dokonania ewentualnych napraw. Konserwację skrzynek ograniczyć do ich naprawy poprzez poprawienie ich szczelności oraz uzupełnienie brakujących elementów (nie wolno stosować żadnych środków chemicznych do ich konserwacji), a także oczyszczenia skrzynek z odchodów. W przypadku poważniejszego uszkodzenia lub zniszczenia skrzynki, wymienić ją na nową. Kontrole skrzynek pod kątem zasiedlenia przez nietoperze należy prowadzić w okresie od 20 kwietnia do 20 maja, a pod kątem ewentualnych napraw – po 15 sierpnia. Wszystkie kontrole winien wykonywać chiropterolog.
- 2.5 Należy sprawdzać skuteczność funkcjonowania sztolni prowadzącej wody Goworówki pod korpusem zapory jako korytarza, którym przemieszcza się ichtiofauna w dół i w górę potoku. Pierwszej kontroli należy dokonać bezpośrednio po zakończeniu budowy, a następnych corocznie w okresie tarła pstrąga. Kontroli winien dokonać ichtiolog. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wpływających na możliwość migracji, należy je niezwłocznie usunąć.
- 2.6 Na odcinkach potoków objętych regulacją (umocnienia brzegów) przez 3 sezony wegetacyjne po zakończeniu robót monitorować brzegi cieków pod kątem występowania roślin gatunków inwazyjnych, w szczególności niecierpków *Impatiens spp.* oraz barszczu Sosnowskiego *Heracleum sosnowskyi*. Monitoring winien być wykonywany przez botanika. W przypadku stwierdzenia występowania tych roślin, systematycznie je usuwać (co najmniej dwukrotnie w ciągu roku) aż do ich zaniknięcia i zastąpienia miejscową roślinnością, poprzez wyrywanie roślin, ich wywiezienie i utylizację.
- 2.7 Informacje o ustaleniach dotyczących sposobu i zakresu przeprowadzenia działań, o których mowa w pkt II.2.1, II.2.2 i II.2.5, a także dokumenty potwierdzające udział specjalistów (np. protokół z ustaleń i/ lub oświadczenie specjalisty potwierdzające właściwe przeprowadzenie działań) oraz wyniki badań monitoringowych wskazanych w pkt. II.2.1 - II.2.2, przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu w ciągu 60 dni po dokonaniu ustaleń lub/i po ich realizacji. Wyniki wszystkich badań monitoringowych (II.2.1 – II.2.6) będą podstawą do podejmowania – w przypadku gdy specjalista lub Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu stwierdzi taką konieczność - dodatkowych działań minimalizujących bądź kompensujących negatywne oddziaływanie.

III. Nie nakładam obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

IV. Integralną częścią decyzji jest Załącznik, będący charakterystyką przedsięwzięcia.

V. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pan Tomasz Wróblewski Projektant Firmy Hydroprojekt Wrocław Spółka z o.o. z siedzibą przy ul. Wybrzeże Wyspiańskiego 39 we Wrocławiu, działając w imieniu i na rzecz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, wnioskiem z dnia 13 stycznia 2015 r., znak: HP/RB/DS/1/2015, wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie” na potoku Goworówka, w pobliżu miejscowości Roztoki, gmina Międzyzlesie, województwo dolnośląskie”.

Realizowana w ramach planowanego zamierzenia zaporą ziemną o maksymalnej wysokości wynoszącej 15,5 m i projektowanym okresowym piętrzeniu wody do 14,5 m, zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zwanego dalej rozporządzeniem ooś kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Planowany zbiornik ze względu na niewielką pojemność (pojemność retencyjna zbiornika wynosi około 2,9 mln m³), kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W ramach przedsięwzięcia konieczna jest przebudowa podziemnego gazociągu o ciśnieniu 1,6 MPa, który zgodnie z rozporządzeniem ooś kwalifikuje się do § 3 ust. 1 pkt 33. Ponadto planowana jest regulacja rzeki Goworówka i potoku Nowinka, w związku z czym przedmiotowe przedsięwzięcie kwalifikuje się również do § 3 ust. 1 pkt 65 rozporządzenia ooś.

Planowane przedsięwzięcie jest inwestycją w zakresie budowli przeciwpowodziowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 966 ze zm.). Przebudowa przedmiotowego gazociągu jest konieczna w rozumieniu zapisów art.9 pkt 8 lit e ww. ustawy.

Stosownie do dyspozycji ustawowej art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej ustawą ooś, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu.

Krąg stron postępowania organ ustalił na podstawie wykazu stron, załączonych do wniosku map: sytuacyjno-wysokościowych, do celów projektowych z naniesionym zakresem inwestycji i oddziaływania. Stronami są: Wnioskodawca, właściciele i zarządcy nieruchomości znajdujących się na terenie inwestycji oraz w obszarze jego oddziaływania. A zatem w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym liczba stron przekracza 20. W związku z powyższym i stosownie do dyspozycji ustawowej art. 74 ust. 3 ustawy ooś, organ zawiadamiał strony postępowania o wszystkich czynnościach organów administracji publicznej na zasadzie określonej w art. 49 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*, poprzez obwieszczenia.

Obwieszczenia umieszczano na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń: w siedzibie Urzędu Miasta i Gminy Międzyzlesie, w siedzibie Urzędu Miasta i Gminy Bystrzyca Kłodzka, w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu oraz publikowano w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, www.wroclaw.rdos.gov.pl.

Zawiadomieniem z dnia 27 stycznia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.2 i obwieszczeniem z dnia 27 stycznia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.3, organ poinformował Pełnomocnika Wnioskodawcy i pozostałe strony postępowania o wszczęciu postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie oceny oddziaływania na środowisko do rozpatrzenia przedłożono komplet dokumentacji zgodny z art. 74 ust. 1 ustawy ooś. Wraz z wnioskiem przedłożono raport o oddziaływaniu na środowisko projektowanego przedsięwzięcia p.n.: „Budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie” na potoku Goworówka, w pobliżu miejscowości Roztoki, gm. Międzyzlesie w woj. dolnośląskim” [dr Jerzy Krajewski, mgr inż. Tomasz Wróblewski, mgr inż. Grzegorz Chudy, dr Wojciech Jankowski, mgr Michał Smoczyk, mgr inż. Grzegorz Bobrowicz, mgr inż. Paweł Kmieciak, mgr inż. Anna Kmieciak, mgr inż. Anna Kmieciak, dr Elżbieta Szopińska, mgr inż. Angelika Kuśmierczyk-Jędrzak, mgr inż. Anna Gizowska, Wrocław, sierpień 2014 r.], dalej zwane „Raportem”.

W trybie art. 21 ustawy ooś dane o: wniosku o wydanie decyzji, przedłożonym raporcie zostały zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, kolejno pod nr: 4/2015, 5/2015.

Przedłożone dokumenty wymagały uzupełnienia w zakresie: wyłączenia budowy drogi powiatowej z zakresu inwestycji, uszczegółowienia informacji dotyczących planowanej do przełożenia napowietrznej linii średniego napięcia i podziemnego gazociągu oraz budynku gospodarczego przy prawym przyczółku zapory, rozwiązań w zakresie odwodnienia powierzchni utwardzonych, oddziaływania przedmiotowej inwestycji na istniejące zabytki chronione, oceny wpływu przedsięwzięcia (w tym również w przypadku sytuacji awaryjnych) na znajdującą się w bliskim sąsiedztwie strefę „C” ochrony uzdrowiskowej Długopole Zdrój, wpływu zjawisk dyslokacji tektonicznych na stabilność zbiornika i określenia działań minimalizujących negatywne oddziaływania, określenia ostatecznego zasięgu zajęcia terenu przez projektowane przedsięwzięcie, oceny wpływu przedsięwzięcia na wszystkie wskaźniki określające elementy hydromorfologiczne, wykazania czy nastąpi pogorszenie stanu ekologicznego lub potencjału ekologicznego albo zagrożenie nieosiągnięciem dobrego stanu bądź potencjału ekologicznego oraz udowodnienia, że przedsięwzięcie nie wpłynie negatywnie na cele środowiskowe, naniesienia na mapę sytuacyjno-wysokościową oddziaływania zbiornika związanego ze zmianami w częstotliwościach oraz zasięgu i wysokości zalewów wód powodziowych, uszczegółowienia informacji o zakresie prac związanych z konserwacją rzeki, ochrony przyrody, analizy w zakresie klimatu z uwzględnieniem etapu realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia oraz opisu krajobrazu, w którym przedsięwzięcie ma być zlokalizowane wraz z uzasadnieniem wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na krajobraz.

W związku z powyższym tutejszy organ wezwał Pełnomocnika Inwestora o ww. kwestie przy pismach: z dnia 6 lutego 2015 r. (znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.5), z dnia 19 marca 2015 r. (znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.7), z dnia 6 lipca 2015 r. (znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.8), z dnia 22 lipca 2015 r. (znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.9).

Ostateczne uzupełnienie przedłożono w dniu 11 sierpnia 2015 r., przy piśmie znak: HP/RB/DS/9/2015.

Wypełniając dyspozycję ustawową art. 77 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 2, w związku z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy ooś, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu wystąpił przy piśmie z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.12, do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kłodzku o opinię przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o czym poinformował strony postępowania obwieszczeniem z dnia 19 sierpnia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.13. Planowany zbiornik nie jest przeznaczony do stałego magazynowania lub zatrzymywania nie mniej niż 10 mln m³ nowej lub dodatkowej masy wody, a zatem nie ma tu zastosowania przepis art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „a” tiret piąte ustawy ooś. Również zaznaczyć należy, iż transponowana do rozporządzenia ooś Dyrektywa Parlamentu Europejskiego I Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny

skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, stanowi iż do przedsięwzięć podlegających ocenie oddziaływania na środowisko wymienionych w załączniku nr 1 zaliczają się zapory i inne urządzenia przeznaczone do zatrzymywania lub stałego gromadzenia wody w przypadku gdy nowe lub dodatkowe masy wód zatrzymanych lub zmagazynowanych przekraczają 10 mln m³. Dyrektywa w załączniku 1 nie uwzględnia zbiorników o mniejszych możliwościach retencyjnych, powstałych w związku z realizacją budowli piętrzącej o wysokości powyżej 5 m, tak jak w przedmiotowym przypadku. A zatem właściwym do wydania opinii przed wydaniem niniejszej decyzji był Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kłodzku.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kłodzku nie wypowiedział się w terminie, o którym mowa w art. 77 ust. 6 w związku z art. 78 ust. 4 ustawy ooś, co organ potraktował jako brak zastrzeżeń.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu w oparciu o art. 33 cytowanej ustawy, obwieszczeniem z dnia 30 września 2015 r., znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.17, podał do publicznej wiadomości informacje o planowanym przedsięwzięciu, tj. o:

- przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko,
- przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie,
- organie właściwym do wydania decyzji oraz organie właściwym do wydania opinii,
- możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu,
- możliwości składania uwag i wniosków,
- sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 21-dniowy termin ich składania,
- organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków.

W obwieszczeniu organ wskazał, że postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, prowadzone jest na rzecz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, w imieniu, którego działa Pan Tomasz Wróblewski reprezentujący firmę Hydroprojekt Wrocław Sp. z o. o. Wyjaśnił, iż organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionego w § 2 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397; ze zm.) zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „i” ustawy ooś jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu. Organ poinformował, iż wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kłodzku o opinię przed wydaniem decyzji (jako organu właściwego w sprawie). Ponadto wskazał, że każdy może zapoznać się z całą dokumentacją zgromadzoną w sprawie od dnia 6 października 2015 r. do 3 listopada 2015 r., w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu przy pl. Powstańców Warszawy 1, w pokoju 3018 w godzinach od 8⁰⁰ do 14⁰⁰. Poinformował o możliwości składania w dniach od 14 października 2015 r. do 3 listopada 2015 r. (włącznie), uwag i wniosków odnośnie planowanego przedsięwzięcia w formie pisemnej pod w/w adresem, ustnie do protokołu lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r., poz. 262 ze zm.). Wskazał, iż organem właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków jest Regionalny

Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu. Społeczeństwo zostało poinformowane, że uwagi i wnioski wniesione po wyznaczonym terminie pozostaną bez rozpatrzenia.

Stosownie do dyspozycji art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy oś informacje o planowanym przedsięwzięciu zostały podane do publicznej wiadomości, poprzez:

- ogłoszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie organu właściwego w sprawie, tj. na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu,
- opublikowanie informacji na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu (www.wroclaw.rdos.gov.pl),
- ogłoszenie informacji o planowanym przedsięwzięciu poprzez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu realizacji planowanego przedsięwzięcia,
- opublikowanie w prasie – w dolnośląskim dodatku „Gazety Wyborczej”.

Powyższe obwieszczenie umieszczono od dnia 6 października 2015 r. do 3 listopada 2015 r. (włącznie) na:

- na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta i Gminy Międzylesie,
- na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta i Gminy Bystrzyca Kłodzka,
- na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu,
- w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, na stronie: www.wroclaw.rdos.gov.pl.

W dniu 6 października 2015 r. obwieszczenie umieszczono w dolnośląskim dodatku „Gazety Wyborczej”.

W wyznaczonym terminie od dnia 14 października 2015 r. do 3 listopada 2015 r. (włącznie) nie wniesiono żadnych uwag i wniosków. Nie wpłynęły również uwagi po wyznaczonym terminie.

Z uwagi na skomplikowany charakter sprawy oraz potrzebę dokładnej analizy sukcesywnie uzyskiwanych dowodów w postaci kolejnych uzupełnień dokumentacji, jak również ze względu na konieczność umożliwienia stronom wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego, poprowadzenia postępowania z udziałem społeczeństwa oraz uzyskania stosownych opinii, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu ustalał kolejno nowe terminy rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, o czym na bieżąco informował Pełnomocnika Inwestora i pozostałe strony postępowania w swoich obwieszczeniach (z dnia 12 sierpnia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.10 oraz z dnia 12 października 2015 r., znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.19), i zawiadomieniami (z dnia 12 sierpnia 2015 r., znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.11 oraz z dnia 12 października 2015 r., znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.20). Ostateczny termin został wyznaczony w ww. obwieszczeniu 12 października 2015 r., znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.19.

Na zasadzie określonej w art. 10 § 1 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu obwieszczeniem z dnia 10 listopada 2015 r., znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.21, i zawiadomieniem z dnia 10 listopada 2015 r., znak: WOOŚ.4233.1.2015.AW.22, poinformował Pełnomocnika Inwestora i pozostałe strony postępowania o zebraniu całego materiału dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, o możliwości zapoznania się z całym materiałem zgromadzonym w tej sprawie i o możliwości wniesienia uwag i wniosków, co do zebranych w sprawie materiałów dowodowych. Dokumenty były wyłożone do wglądu w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, pl. Powstańców Warszawy 1, 50 – 153 Wrocław.

Przed wydaniem niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w powyższym terminie żadna ze stron nie wniosła uwag ani wniosków do postępowania.

Pismem z dnia 25 listopada 2015 r. (data wpływu 26 listopada 2015 r.), znak: HP/RB/OŚ/3/2015, Wnioskodawca wniosł o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności w trybie art. 108 *Kodeksu postępowania administracyjnego*.

Organ przychylił się do wniosku Inwestora i niniejszej decyzji nadaje rygor natychmiastowej wykonalności. Stosownie do dyspozycji ustawowej art. 108 §1 *Kodeks postępowania administracyjnego*, nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności jest możliwe wyłącznie, gdy jest to niezbędne z uwagi na dobra i wartości określone w tym przepisie, a mianowicie „ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony”. Wykonanie decyzji będzie „niezbędne” w sytuacji, gdy „nie można się obejść w danym czasie i istniejącej sytuacji bez wykonania praw lub obowiązków, o których rozstrzyga się w decyzji, ponieważ zwłoka w ich wykonaniu zagraża dobrom chronionym. Zagrożenie to musi mieć realny charakter, a nie może być tylko teoretycznie prawdopodobne” (J. Borkowski [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, *„Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, 8. Wydanie. Wydawnictw C.H. Beck, str. 524).*

Budowany zbiornik suchy Roztoki Bystrzyckie będzie pełnił funkcję przeciwpowodziową, a zatem służyć ma ochronie zdrowia i życia ludzkiego na terenach zagrożonych powodzią. Zbiornik zabezpieczał będzie również obiekty publiczne jakimi są drogi, mosty oraz obiekty o znaczeniu kulturalnym, religijnym czy historycznym. Ponadto podkreślić należy, iż zamierzenie jest częścią całego systemu ochrony przed powodzią Kotliny Kłodzkiej ze szczególnym uwzględnieniem ochrony miasta Kłodzka.

W oparciu o powyższe Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu uznał, że nadanie niniejszej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności jest niezbędne z uwagi na ochronę życia i zdrowia ludzkiego, a także z uwagi na interes społeczny.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt. 5, 6, 7 ustawy ooś, Raport zawierał:

1. opis analizowanych wariantów, w tym:
 - a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,
 - b) wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem jego wyboru,
2. określenie przewidywanego oddziaływania na środowisko analizowanych wariantów,
3. uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko.

W Raporcie przeanalizowano 4 warianty przedsięwzięcia (I, II, III, IV). Wariant I z koroną zapory na rzędnej 420 m n.p.m. i maksymalnym poziomem piętrzenia na rzędnej 419,37 m n.p.m., wariant II z koroną zapory na rzędnej 422 m n.p.m. i maksymalnym poziomem piętrzenia na rzędnej 420,72 m n.p.m. oraz wariant III i IV z koroną zapory na rzędnej 421,7 m n.p.m. i z maksymalnym poziomem piętrzenia na rzędnej 420,53 m n.p.m. Warianty różnią się również lokalizacją posadowienia korpusu zapory, w wariantach I i II projektuje się ją wybudować w km 0,540, a w wariantach III i IV w km 0,654 potoku Goworówka. Wysokość korony i lokalizacja zapory będą miały bezpośredni wpływ na pojemność zbiornika, co z kolei będzie skutkowało stopniem redukcji fal powodziowych. Przeprowadzone analizy wykazały, że powyższe ma znaczenie dopiero przy falach powodziowych większych od przepływów odpowiadających wodzie miarodajnej. W przypadku przepływów o wielkości fali miarodajnej dla wszystkich wariantów uzyskano redukcję fali powodziowej na poziomie około 74%. W przypadku przepływów o wielkości fali kontrolnej redukcja fali powodziowej dla poszczególnych wariantów była różna. Dla wariantu I uzyskano redukcję fali powodziowej na poziomie około 35%, dla wariantu II na poziomie około 72%, a dla wariantu III i IV na poziomie około 32%. Biorąc pod uwagę skuteczność redukcyjną zbiornika najkorzystniejszy okazał się wariant II. Ponadto w wariantach I i II wprowadzono dodatkową rezerwę powodziową wynosząc koronę zapory odpowiednio o 0,3 m, w przypadku wariantu I i o 1,0 m w przypadku wariantu II ponad uzyskany maksymalny poziom piętrzenia zbiornika.

Uzyskany w ten sposób nadzwyczajny poziom piętrzenia pozwolił wygospodarować dodatkową pojemność powodziową w przypadku pojawienia się kolejnej fali powodziowej.

Następnym kryterium wyboru wariantu było bezpieczeństwo konstrukcji. Dla wszystkich czterech wariantów konstrukcję zapory zaprojektowano jako ziemną. Różnice pomiędzy wariantami dotyczą rozwiązań projektowych urządzeń upustowych (przelewowych i spustowych). Za kryterium wyboru wariantu realizacji przedsięwzięcia przyjęto rozwiązania techniczne, uwzględniające również rozwiązania najkorzystniejsze dla środowiska. W wariantach I i II urządzenia spustowe projektuje się w postaci sztolni na odcinku o długości 115,5 i szerokości 11,40 m podzielonej na trzy okna o szerokości odpowiednio 1 x 4,0 m i 2 x 1,70 m (lokalizując w otworze największym sztolnię główną, a w pozostałych dwóch sztolnię awaryjną i sztolnię komunikacyjną), a w wariantach III i IV w postaci sztolni z dwoma otworami (każdy o wymiarach 2,1 x 2,0 m). W wariantach I i II urządzenia przelewowe projektuje się w postaci przelewu stokowego zlokalizowanego wzdłuż prawego przyczółka zapory, a w wariantach III i IV urządzenia przelewowe zaprojektowano w postaci dwóch rurociągów o średnicy $\varnothing 3,60$ m poprowadzonych tak jak w wariantach I i II wzdłuż przyczółka prawego zapory. Wlot do urządzeń przelewowych projektuje się zlokalizować w km 0,200 osi zapory. W wariantach III i IV urządzenia przelewowe zaprojektowano w postaci przelewu czołowego łukowego o promieniu $R = 37,5$ m i długości 31,0 m wraz z korytem zbiorczym oraz bystrza o spadku 33,3% zlokalizowanego na skarpie odpowietrznej. Pod względem przepuszczania wielkich wód powodziowych, najbezpieczniejsze wydaje się rozwiązanie wg wariantów I i II z przelewem zlokalizowanym poza korpusem zapory. W wariantach I i II przelew stokowy daje możliwość stałego monitoringu i dostępu na całej długości. Ponadto jest on najmniej podatny na ewentualne przytkanie płynącymi kłodami lub innymi elementami porwanymi przez rwącą rzekę. W wariantach III i IV przelew stokowy zastąpiono rurociągami. W celu eliminacji ewentualnego zatkania zaprojektowano dwa rurociągi o średnicy 3,6 m każdy, zabezpieczone na wlocie kratami. Przyjęte w wariantach III i IV rozwiązanie urządzeń przelewowych zaprojektowano na zasadzie zróżnicowania wysokościowego (wyniesienie przelewu głównego do rzędnej 419,3 m n.p.m., a przelewu awaryjnego do rzędnej 499 m n.p.m.), co pozwoli lepiej wykorzystać możliwości zbiornika i zwiększyć jego redukcję także dla wód powodziowych o przepływie kontrolnym. Urządzenia przelewowe w wariantach III i IV będą połączone z korytem rzeki Goworówka poprzez odcinek ujściowy, gdzie rzędna dna tego odcinka na połączeniu z korytem będzie wyniesiona o około 0,8 m ponad dno potoku, tak, aby w normalnych warunkach woda płynąca potokiem nie cofała się do urządzeń przelewowych.

Biorąc pod uwagę gospodarkę wodną, jako kryterium wyboru jednego z czterech wariantów autorzy „Raportu” rekomendowali wariant II. W rozwiązaniu tym, udało się zredukować nie tylko fale o przepływie odpowiadającym wodzie miarodajnej (uzyskując redukcję na poziomie około 74%), ale także fale kontrolne uzyskując redukcję na poziomie około 72%. Prowadzenie gospodarki wodnej za pomocą manewrowania zamknięciem upustu dennego wymaga prowadzenia ciągłego monitorowania zlewni, jaką zamyka projektowana zapora. Jednak z uwagi na niewielką powierzchnię zlewni projektowanego zbiornika ($A=34,55$ km²), a co za tym idzie niemożność przewidywania oraz zbyt krótki okres prognostyczny efekty uzyskiwane dzięki manewrowaniu zamknięciem upustu w oparciu o prognozy z monitoringu wydają się być wątpliwe, a do tego niebezpieczne. W związku z powyższym w wariantach I i II jedno okno (spust awaryjny) nie będzie posiadało zamknięcia.

Dla wszystkich czterech wariantów zaprojektowano podobne ukształtowanie czaszy zbiornika. Jedyne różnice polega na wprowadzeniu w wariantach III i IV na terenie czaszy zbiornika dodatkowo osadnika rumoszu skalnego na rzece Goworówce. W wariantach I i II brak osadnika rumoszu, natomiast otwór sztolni na stanowisku górnym zabezpieczony będzie kratą o oczkach 40 cm, co z kolei umożliwi przemieszczanie się wzdłuż niej rumoszu

o średnicy poniżej 40 cm Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu rozważył wpływ wszystkich analizowanych wariantów na środowisko i ocenił przewidywane oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska.

Poza omówionymi powyżej aspektami, które mają istotny wpływ na wybór wariantu budowy projektowanego zbiornika, bardzo ważne są również względy środowiskowe i przyrodnicze. Przy projektowaniu tego typu budowli ważne jest zachowanie w czasie całej budowy drożności rzeki dla organizmów ją zamieszkujących, a po jej zakończeniu nadaniu przekształconemu odcinkowi rzeki, w miarę możliwości, jak najwięcej cech cieku naturalnego. Przy czym podstawowym zagadaniem jest umożliwienie swobodnej migracji ryb, makrobentosu i innych organizmów wodnych pod zaporą w warunkach normalnej eksploatacji zbiornika. W związku z tym, a także uwzględniając rozwiązania techniczne poszczególnych wariantów najkorzystniejsze są warianty I i II. W wariantach tych szerokość jednego z okien sztolni (sztolni głównej), przez które przepływać będzie woda rzeki w warunkach normalnych, wynosić będzie ok. 4,0 m. Przyjęta szerokość ukształtuje w kanale koryto zbliżone do naturalnego koryta rzeki Goworówki na odcinku objętym budową korpusu zapory. Również dno sztolni w wyniku naturalnego napływu do niej rumoszu w czasie większych wezbrań o średnicy mniejszej niż 40 cm (oczko kraty zamykającej wlot do sztolni 40 x 40 cm) ukształtowane zostanie w sposób zbliżony do naturalnego. W wariantach III i IV sztolnię podzielono na dwa przewody prostokątne każdy o wymiarach odpowiednio 2,0 x 2,1 m. Przyjęta szerokość obydwóch kanałów jest zbliżona do naturalnej szerokości potoku Goworówka na odcinku objętym budową korpusu zapory. Powyższe rozwiązania pozwolą zachować ciągłość koryta na całym odcinku rzeki w granicach inwestycji, co szczególnie dotyczy odcinka pod korpusem zapory, przy czym rozwiązania dotyczące wariantów I i II są zdecydowanie bardziej korzystne dla organizmów żyjących w wodach Goworówki i jej dopływów. Ponadto w wariantach I i II na odcinku odpowietrznym zapory, w jej korpusie, wybudowane zostaną dwa pionowe kominy żelbetowe umożliwiające dopływ światła dziennego do głównej części sztolni w której poprowadzone zostanie koryto rzeki, co dodatkowo przyczyni się do uzyskania na tym sztucznym odcinku rzeki warunków zbliżonych do naturalnych.

Analizując aspekty przyrodnicze, można uznać, że pod względem zachowania jak największej powierzchni leśnych, w tym najlepiej zachowanych siedlisk przyrodniczych (lasów łęgowych) najkorzystniejszy jest wariant I i II, podobnie jak w przypadku wycinki drzew i krzewów kolidujących z projektowanym przedsięwzięciem.

W oparciu o analizę wyżej zaproponowanych rozwiązań, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu przychylił się do wniosku Inwestora, tj. do realizacji przedsięwzięcia w wariantcie II.

Na etapie projektowania rozpatrzono również trzy warianty przebiegu trasy gazociągu o ciśnieniu 1,6 MPa: wariant 1 i 3, oraz wariant 2 przyjęty (preferowany) przez Inwestora.

Wariant 1 polega na poprowadzeniu nowego gazociągu poza czaszą zbiornika, poza obszarem maksymalnego zalewu przy przejściu fali powodziowej o prawdopodobieństwie pojawienia się raz na 500 lat. Długość nowego odcinka gazociągu przy tym rozwiązaniu wynosiłaby 1,6 km (długość trasy około 2 razy dłuższa niż w wariantcie 2), a ponadto z uwagi na uwarunkowania terenowe wystąpiłyby duże trudności techniczne przy jego realizacji. W wariantcie tym rurociąg musi przekroczyć potoki Goworówka i Nowinka (tak jak w wariantcie 2), ale także potoki Cieszycza i Bielica. Wariant 2 proponuje poprowadzenie nowego gazociągu przez czaszę zbiornika. Nowy gazociąg ułożony zostanie na odcinku o długości 830,0 m, równoległe do istniejącego gazociągu w odległości 5,0 - 6,0 m od jego osi w kierunku wschodnim. Gazociąg przekraczać będzie rzekę Goworówkę i potok Nowinka. Natomiast wariant 3 proponuje wzmocnienie istniejącego gazociągu i zabezpieczenie go przed możliwością wypłynięcia w czasie piętrzenia wody w zbiorniku. Prace budowlane tu to

odkopenie gazociągu istniejącego i mechaniczne zabezpieczenie go poprzez dociążenie. Wariant ten z uwagi na konieczność utrzymania ciągłej pracy gazociągu i brak dokładnej wiedzy na temat jego stanu technicznego jest trudny technicznie do realizacji i stwarza niebezpieczeństwo rozszczelnienia albo uszkodzenia w trakcie prowadzonych prac, a w konsekwencji nawet wybuchu.

Za najbardziej korzystny ze względów ekonomicznych oraz przyrodniczych został uznany przez Inwestora wariant 2 w porównaniu z wariantem 1. Dodatkowo wariant 3 wiąże się z dużym ryzykiem podczas prowadzonych prac (wzmocnienie i zabezpieczenie przed wypłynięciem) oraz brakiem 100% pewności podczas eksploatacji (możliwość wystąpienia awarii podczas piętrzenia wody w zbiorniku).

W oparciu o analizę wyżej zaproponowanych rozwiązań dotyczących przebudowy gazociągu w związku z budową suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie” na potoku Goworówka, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu przychylił się do wniosku Inwestora, tj. do realizacji przedsięwzięcia w wariantcie 2.

W ramach oceny oddziaływania na środowisko organ zbadał przewidywane oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze, w tym w szczególności na cele ochrony obszarów Natura 2000.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza granicami obszarów chronionych, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r., poz. 1651 ze zm.), w tym poza granicami obszarów Natura 2000. Najbliżej położony obszar Natura 2000 – obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Góry Bialskie i Grupa Śnieżnika PLH020016 – znajduje się w odległości około 3,8 km.

Wykonanie suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie” w ujściowym odcinku rzeki Goworówka (w pobliżu miejscowości Roztoki, w gminie Międzyzlesie) obejmować będzie prace dotyczące następujących elementów: budowa ziemnej zapory zbiornika usytuowanej w km 0,540 rzeki (licząc od jej ujścia do Nysy Kłodzkiej) wraz z urządzeniami spustowymi w postaci sztolni żelbetowej poprowadzonej pod korpusem zapory podzielonej na 3 okna, urządzeniami przelewowymi w postaci dwóch rurociągów poprowadzonych wzdłuż przyczółka prawego zapory, budowa dróg wewnętrznych, przesunięcie gminnej drogi gruntowej na odcinku o długości około 240,0 m poza korpus zapory, przełożenie napowietrznej linii średniego napięcia 20 kV poza czaszę zbiornika, przebudowa podziemnego gazociągu G200 o ciśnieniu 1,6 MPa, oraz przełożenie koryta rzeki Goworówki na górnym i dolnym odcinku (w wyniku którego zostanie wybudowany nowy odcinek koryta rzeki), przełożenie koryta potoku Nowinka na odcinku kolidującym z projektowaną zaporą (i wybudowanie nowego koryta rzeki), regulacja potoku Nowinka na odcinku pomiędzy ujściem do potoku Goworówka, a końcem przełożonego odcinka, regulacja rzeki Goworówki na odcinku dolnym poniżej przełożonego odcinka, regulacja potoku Nowinka pomiędzy ujściem do potoku Goworówka a końcem przełożonego odcinka.

Na terenie projektowanego przedsięwzięcia płytkie, podskórne wody występują w piaszczysto-żwirowych utworach czwartorzędowych pochodzenia rzeczno, wypełniających dna dolin Nysy Kłodzkiej i jej dopływów. Zwykle zalegają bezpośrednio na zwietrzelinach (rumoszach skalnych) kredy lub skał krystalicznych - tworząc z nimi niekiedy, wspólny poziom. Wody tego piętra występują przeważnie na głębokości 1,0 – 2,0 m p.p.t. Głębokość wykopu, w którym układany będzie gazociąg, wyniesie 1,5 m, zatem wykop może ewentualnie dochodzić do zalegania pierwszego poziomu wód podziemnych. W fazie budowy i eksploatacji planowane prace, związane z przebudową gazociągu, nie będą mieć ujemnego wpływu na ilość i jakość wód podziemnych.

Planowana budowa suchego zbiornika realizowana będzie w obrębie Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) „Nysa Kłodzka od źródeł do Różanki” o kodzie

PLRW60004121169, w obszarze dorzecza Odry (region wodny Środkowej Odry). Również zasięg oddziaływania zamierzenia związany ze zmianą częstotliwości zalewów na odcinku rzeki Nysy Kłodzkiej obejmie JCWP o nazwie *Nysa Kłodzka od źródeł do Różanki* i kodzie PLRW60004121169 oraz JCWPd o kodzie PLGW6220110. Natomiast zasięg oddziaływania zamierzenia związany z poważną awarią zbiornika obejmie JCWP o nazwie *Nysa Kłodzka od źródeł do Różanki* i kodzie PLRW60004121169, JCWP o nazwie *Nysa Kłodzka od Różanki do Białej Łądeckiej* i kodzie PLRW6000812159 oraz JCWPd o kodzie PLGW6220110. Projektowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać na wody, na obszarze dorzecza JCWP o nazwie *Nysa Kłodzka od Różanki do Białej Łądeckiej* i o kodzie PLRW6000812159, poza sytuacją awaryjną, która będzie oddziaływać, tak jak każda większa powódź występująca w tym rejonie. Zatem projektowane przedsięwzięcie nie przyczyni się do powstania oddziaływań, które mogłyby spowodować nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza tej JCWP.

JWCP *Nysa Kłodzka od źródeł do Różanki* należy do typu 4 (potok wyżynny krzemianowy z substratem gruboziarnistym). Zgodnie z zapisami opublikowanego 27 maja 2011 r. *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* (M. P. Nr 40, poz. 451) ..." (PGWDO) JCWP o kodzie PLRW60004121169 *Nysa Kłodzka od źródła do Różanki*, stanowi część scalonej części wód (SCWP) o kodzie SO0901. Jednolita Część Wód Powierzchniowych została zaklasyfikowana jako naturalna część wód, a jej stan został oceniony jako zły, zagrożona ryzykiem nieosiągnięciem celów środowiskowych określonych w PGWDO. Wyznaczono dla niej derogacje 4(7) – 1 z uwagi na planowane działania w zakresie realizacji inwestycji powodujących zmiany w charakterystykach fizycznych JCWP, służące wyższemu celom społecznym, tj. ochronie przeciwpowodziowej. Natomiast JWCP *Nysa Kłodzka od Różanki do Białej Łądeckiej* należy do typu 8 (mała rzeka wyżynna krzemianowa). Zgodnie z zapisami PGWDO jednolita część wód powierzchniowych JCWP o kodzie PLRW6000812159 *Nysa Kłodzka od Różanki do Białej Łądeckiej*, stanowi część scalonej części wód (SCWP) o kodzie SO0902. Jednolita Część Wód Powierzchniowych została zaklasyfikowana jako naturalna część wód, a jej stan został oceniony jako dobry, zagrożona ryzykiem nieosiągnięciem celów środowiskowych określonych w PGWDO. Wyznaczono dla niej derogacje 4(7) – 1 z uwagi na planowane działania w zakresie realizacji inwestycji powodujących zmiany w charakterystykach fizycznych JCWP, służące wyższemu celom społecznym, tj. ochronie przeciwpowodziowej.

Zasięg oddziaływania wód pochodzących ze zbiornika „Roztoki Bystrzyckie” związany z jego awarią (pęknięciem zapory) sięgać będzie od projektowanego zbiornika do ujścia Wilczki, w związku z czym obejmie nie tylko JCWP i JCWPd, w granicach których przedsięwzięcie zostanie zrealizowane, lecz także wyżej opisaną JWCP *Nysa Kłodzka od Różanki do Białej Łądeckiej*. Jednakże dla suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie” o możliwości wystąpienia awarii (pęknięcia zapory zbiornika) można mówić w momencie piętrzenia wody przez zbiornik, czyli w przypadku powodzi o prawdopodobieństwie wystąpienia raz na 100 lat przez okres 20 godzin, a dla powodzi o prawdopodobieństwie wystąpienia raz na 200 lat przez niecałe 24 godziny. Prawdopodobieństwo wystąpienia poważnej awarii jest bardzo małe. W przypadku przerwania zapory wypełnionego wodą zbiornika powódź obejmie tylko Nysę Kłodzką i jej dolinę oraz ujściowe odcinki jej dopływów i nie będzie miała ona wpływu na jej dopływy oraz ich doliny. W związku z faktem, że skutki takiej powodzi nie obejmą dopływów Nysy Kłodzkiej z wyjątkiem ich odcinków ujściowych, nie ulegną w nich zniszczeniu ekosystemy, które po przejściu fali powodziowej będą stanowić źródło ponownej kolonizacji przez organizmy wodne rzeki Nysy Kłodzkiej. Planowane przedsięwzięcie w przypadku wystąpienia poważnej awarii zbiornika nie zmieni ciągłości rzeki, reżimu hydrologicznego oraz warunków morfologicznych (nie zmienią się elementy hydromorfologiczne jakości wód)

JCWP *Nysa Kłodzka od Różanki do Białej Łądeckiej*, na obszarze której nie będzie realizowane przedmiotowe przedsięwzięcie, a na którą będzie ono oddziaływać, nie wpłynie na wskaźnik regulacji wód, wskaźniki określające elementy hydromorfologiczne, w tym związane z wielkością i dynamiką przepływu. W związku z powyższym planowane przedsięwzięcie nie powinno zagrażać osiągnięciu wyznaczonym celom środowiskowych. Nie zostanie również przerwana łączność hydrauliczna z częściami wód podziemnych. W ramach tej inwestycji nie będzie miało miejsce umacnianie, ani regulacja rzeki na obszarze tej JCWP. Ponadto planowana inwestycja zostanie zrealizowana w dolinie rzeki Goworówki, w ujściowym jej odcinku, co nie powinno wpływać na JCWP *Nysa Kłodzka od Różanki do Białej Łądeckiej* a także nie powinno się przyczynić do nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Ze względu na fakt, iż inwestycja będzie realizowana w nowym cyklu planistycznym, identyfikację części wód i ich celów uzupełniono również o zaktualizowaną ocenę części wód, w granicach, których zamierzenie jest realizowane. Zgodnie z aktualizacjami, JCWP *Nysa Kłodzka od źródła do Różanki* stanowi naturalną część wód, której celem środowiskowym jest utrzymanie dobrego stanu ekologicznego wód i osiągnięcie dobrego stanu chemicznego wód. Z uwagi na planowane działania w zakresie realizacji inwestycji powodujących zmiany w charakterystykach fizycznych JCWP, służące wyższym celom społecznym, tj. ochronie przeciwpowodziowej, w obecnym stanie dla tej części wód wyznaczono derogację 4(7) – 1 (odstępstwo od osiągnięcia celów środowiskowych). W cyklu planistycznym na okres 2015-2021 brak uzasadnienia potrzeby utrzymania zmian hydromorfologicznych (zgodnie z art. 4 ust. 3 Dyrektywy 2006/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. UE L 327 z 22.12.2000. s.1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275 z późn. zm.), zwana „Ramową Dyrektywą Wodną”). Celami ochrony analizowanej jednolitej części wód powierzchniowych jest osiągnięcie do 2021 roku dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód.

Ponadto w przedłożonej dokumentacji wskazano, iż przedmiotowa JCWP *Nysa Kłodzka od źródła do Różanki* znajduje się na terenie występowania wód przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia, natomiast projektowany zbiornik „Roztoki Bystrzyckie” będzie się znajdować poza strefami ochrony bezpośrednich ujęć wód pitnych. A zatem istotne znaczenie będą miały zapisy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 listopada 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia (Dz. U. Nr 204, poz. 1728).

W celu oceny wpływu przedsięwzięcia na osiągnięcie celów środowiskowych, w przedłożonym raporcie i uzupełnieniach, przeanalizowano wpływ przedsięwzięcia na stan ekologiczny tej części wód, poprzez ocenę wpływu zamierzenia na poszczególne wskaźniki jakości wód określające elementy biologiczne (wpływ na ichtiofaunę oraz możliwy wpływ na fitobentos, makrofity, makrobezkręgowce bentosowe), wspierające je elementy hydromorfologiczne (system hydrologiczny, ciągłość rzeki, warunki morfologiczne), a także wspierające je elementy fizykochemiczne jakości wód (warunki cieplne, warunki natlenienia, zasolenie, stan zakwaszenia, warunki biogenne, zanieczyszczenia specyficzne). Analizę poprzedzono oceną aktualnego stanu ekologicznego wód.

Należy tutaj wspomnieć, że przeprowadzona przez organ analiza wpływu na JCWP została oparta o wskaźniki i poziomy określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 22 października 2014 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1482).

Aktualny stan poszczególnych elementów biologicznych, decydujących o stanie ekologicznym JCWP jest zróżnicowany, jednak stan ekologiczny wód całej JCWP został oceniony – na podstawie wyników monitoringu jakości wód powierzchniowych prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu w latach 2011-2013 – jako dobry, spełniający też wymogi obszarów chronionych. Wskaźniki jakości, w tym nieprzebadane przez WIOŚ wskaźniki określające stan ekologiczny ichtiofauny, makrobezkręgowców bentosowych i makrofitów, uzupełniono wynikami badań własnych, wykonanych przez specjalistów na potrzebę Raportu, zgodnie z metodykami badań GIOŚ (badania ichtiofauny w 2012 r., badania makrobentosu w 2013 r., badania makrofitów w 2014 r.). Stanowiska poboru próbek wykonano na Nysie Kłodzkiej (stanowisko Potoczek i Smeryczna) oraz na odcinku objętym inwestycją na Goworówce (powyżej ujęcia i Goworów). Elementy biologiczne JCWP na odcinku objętym wnioskiem według przedstawionych w Raporcie wyników badań (przeprowadzonych przez WIOŚ, a także badań J. Błachutę i M. Smoczyka) kwalifikują się do drugiej klasy (wartość graniczna parametru jest zgodna z klasą, jaka została przypisana elementom biologicznym nadanym przez WIOŚ) oraz do trzeciej klasy na stanowisku poboru próbek Goworówka. O takim stanie przede wszystkim zdecydował stan ilościowy i gatunkowy ichtiofauny. Przedstawione wyniki badań wykazały, że ichtiofauna na 3 badanych stanowiskach w granicach omawianej JCWP plasuje się w II klasie, natomiast na 1 stanowisku w klasie III. Stan ekologiczny rzeki w zakresie makrofitów (wg Makrofitowej Metody Oceny Rzek MMOR) badany na odcinku od zapory zbiornika „Boboszków” do ujścia potoku Różanka wahał się od umiarkowanego (2 stanowiska), poprzez dobry (6 stanowisk) do bardzo dobrego (3 stanowiska). Wypadkowy stan całego badanego odcinka jest dobry. Oznacza to niewielkie zmiany w składzie i liczebności elementów biologicznych; reżim hydrologiczny i warunki morfologiczne nieznacznie naruszone.

Jednolita część wód powierzchniowa osiąga dobry stan ekologiczny, kiedy wszystkie wskaźniki jakości wód należące do elementów biologicznych osiągają dobry stan. Natomiast elementy fizykochemiczne i hydromorfologiczne, jako elementy wspierające, umożliwiają osiągnięcie dobrego stanu przez elementy biologiczne. Jeśli elementy biologiczne spełniają warunki dla dobrego stanu, oznacza to, że warunki hydromorfologiczne danej jednolitej części wód muszą być na tyle dobre, że umożliwiają osiągnięcie dobrego stanu przez elementy biologiczne. Dalej, aby stan części wód określić jako dobry, zarówno stan ekologiczny, jak i stan chemiczny musi zostać określony jako dobry.

Podstawową składową oceny ekologicznego stanu wód są elementy biologiczne. Przedsięwzięcia hydrotechniczne oddziałują w bezpośredni sposób na hydromorfologię wód, a każda zmiana parametrów hydromorfologicznych i fizykochemicznych pociąga za sobą zmiany zależnych od hydromorfologii biologicznych elementów. Stąd w oparciu o przedłożony materiał dowodowy dokonano oceny w jaki sposób zmiany parametrów hydromorfologicznych i fizykochemicznych JCWP przełożą się na zależne od nich elementy biologiczne.

Mając na uwadze powyższe potencjalne czynniki oddziaływania stanowią:

- krótkotrwałe zanieczyszczenie wody zawiesiną na etapie realizacji;
- degradacja odcinka rzeki powyżej piętrzenia na skutek okresowego zmniejszenia prędkości przepływu podczas piętrzenia zbiornika, zmiana granulacji sedymentów na etapie eksploatacji przedsięwzięcia;
- bezpośrednie niszczenie siedlisk i organizmów na etapie realizacji zamierzenia;
- niekorzystne oddziaływania związane z regulacją koryta i brzegów rzeki (pogorszenie jakości przyrodniczej rzecznoego siedliska przyrodniczego lub siedlisk gatunków żyjących w rzece, okresowe zamulenia lub inne zaburzenie siedlisk w wyniku prac,

niszczenie gatunków żyjących w lub na dnie, zaburzenie tarła ryb, migracji ryb i innych organizmów wodnych w przypadku niewłaściwego terminu prac).

Z analizy przedłożonej w Raporcie i uzupełnieniu z dnia 10 marca 2015 r., jednoznacznie wynika, iż przedsięwzięcie nie wpłynie na warunki hydrologiczne, tj. na ilość i dynamikę przepływu wód oraz połączenia z częściami wód podziemnych, w zakresie normalnych przepływów, bowiem zbiornik ma redukować wyłącznie przepływy katastrofalne, o przepływie nie niższym niż Q10%. W czasie realizacji, jeśli nie wystąpią wielkie przepływy, nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na wielkość i dynamikę przepływów, natomiast w czasie eksploatacji oddziaływanie to będzie krótkotrwałe, uwarunkowane wielkością przepływu w rzece, który zostanie zredukowany na odpływie, ograniczone do czasu trwania fali o częstotliwości występowania raz na 10 lat i rzadziej (podczas większych wezbrań i piętrzenia wody w zbiorniku, trwającego od 8 godzin raz na 10 lat, do 33 godzin raz na 500 lat, na odcinku rzeki powyżej zapory zbiornika, okresowo zmniejszy się prędkości przepływu wody). Po tym czasie woda retencjonowana w czaszy zbiornika spłynie do rzeki poniżej zapory. Wzrost dynamiki przepływu w okresach spiętrzenia wody w zbiorniku, ograniczy się do czasu zatrzymania wody w zbiorniku, a więc będzie to oddziaływanie krótkotrwałe i odwracalne.

Na etapie realizacji przedsięwzięcia wybudowana zostanie zapora, której urządzenia spustowe zaprojektowano w postaci sztolni żelbetowej na odcinku o długości 115,5 m i szerokości 11,40 m podzielonej na trzy okna (lokalizując w otworach sztolnię główną, sztolnię awaryjną i sztolnię komunikacyjną). Szerokość jednego z okien sztolni (sztolni głównej), przez które przepływać będzie woda rzeki w warunkach normalnych, wynosić będzie ok. 4,0 m. Przyjęta szerokość ukształtuje w kanale koryto zbliżone do naturalnego koryta rzeki Goworówki na odcinku objętym budową korpusu zapory. Nowe koryto rzeki Goworówki powyżej korpusu zapory będzie miało szerokość w dnie 6,0 m, a poniżej korpusu zapory będzie w dnie 7,0 m, co odpowiada naturalnym szerokościom rzeki na tych odcinkach. Szerokość sztolni głównej będzie nieco mniejsza od naturalnej szerokości rzeki na tym odcinku o około 2,0 m na wlocie i około 3,0 m na wylocie. Nowe koryto potoku Nowinka będzie miało szerokość w dnie 3,0 m, co odpowiada naturalnej szerokości potoku na tym odcinku. Szerokości, głębokości oraz spadki nowych odcinków koryt Goworówki i Nowinki będą odpowiadać szerokościom, głębokościom oraz spadkom koryt zlikwidowanych odcinków tych cieków. Na odcinku sztolni, w związku z nieco mniejszą jej szerokością, głębokość zwierciadła wody będzie nieco większa. Oddziaływania projektowanego przedsięwzięcia na wody powierzchniowe związane będą z przełożeniem koryt Goworówki i Nowinki oraz z regulacją krótkich odcinków tych cieków. Długość uregulowanych odcinków koryta związanych z projektowanym przedsięwzięciem będzie niewielka – dla koryta Goworówki około 345,0 m oraz Nowinki około 226,0 m. Po przełożeniu koryta rzeki Goworówki kolidującego z projektowaną budową zapory ulegnie ono skróceniu o około 90,0 m, natomiast po przełożeniu koryta potoku Nowinki ulegnie ono wydłużeniu o około 26,0 m. Szerokości, głębokości oraz spadki koryt Goworówki i Nowinki na odcinkach regulowanych, nie ulegną zmianie i tym samym pozwoli to zapewnić odpowiednie warunki dla przemieszczania się ryb żyjących w rzece. W efekcie wielkość i szybkość przepływu wód przez nowe i uregulowane koryta tych cieków, w tym również w sztolni, będzie podobna, jak w naturalnych ich korytach. Nie zostanie zatem przerwana ciągłość cieku.

Na regulowanych i nowych odcinkach cieków zastosowany zostanie w większości narzut kamienny i bruk kamienny. Planowane jest niewielkie, jednostronne zastosowanie muru oporowego w przypadku przedłożenia koryta rzeki Goworówki na odcinku dolnym. A zatem można uznać, iż nie zostanie przerwana łączność hydrauliczna z częściami wód podziemnych.

Zmiany struktury morfologicznej cieków Goworówka obejmą krótki odcinek koryta. Oprócz przeobrażeń cieków nastąpi ingerencja w brzegi dwóch cieków. Regulacje te obejmą odcinek dolny rzeki Goworówki poniżej przełożonego odcinka oraz odcinek potoku Nowinka pomiędzy ujściem do potoku Goworówka, a końcem przełożonego odcinka. Oceniając skalę wpływu przedsięwzięcia na charakterystykę fizyczną części wód w zakresie wskaźników morfologicznych w oparciu o metodykę, służącą wyznaczania silnie zmienionych części wód, zawartą w Raporcie i jego uzupełnieniu z dnia 17 lipca 2015 r. pn.: „Weryfikacja wskaźników dla przeprowadzenia oceny stanu ilościowego i morfologicznego jednolitych części wód powierzchniowych wraz ze zmianą ich wartości progowych dla uściślenia wstępnego wyznaczenia silnie zmienionych części wód”. Błachuta J., Jarząbek A., Kokoszka R., Sarna S., KZGW, Warszawa. 2006, należy stwierdzić, iż realizacja inwestycji jedynie w niewielkim stopniu wpłynie na wskaźnik regulacji wód, jednak nie w stopniu zagrażającym osiągnięciu wyznaczonym celom środowiskowym. Zastosowana metoda umożliwia ocenę skali wpływu przedsięwzięcia na charakterystykę fizyczną części wód. Metodyka ta opiera się na czterech wskaźnikach morfologicznych, tj. łącznej długości obwałowań cieków istotnych w zlewni części wód odniesiona do sumarycznej długości brzegów istotnych (M1 – wartość progowa 60%), sumaryczna wysokość zinventaryzowanych budowli piętrzących odniesiona do sumy spadów cieków istotnych w zlewni części wód (M2 – wartość progowa 15%), sumaryczna długość części cieków na odciętych przez budowle poprzeczne o określonym spadzie odniesiona do długości wszystkich cieków istotnych (M3 – wartość progowa dla obiektów piętrzących w sposób stały 30%), łączna długość odcinków rzek, na których prowadzone były prace regulacyjne (M4 – wartość progowa 50%). Przedstawione wskaźniki umożliwiają scharakteryzowanie przestrzennej skali przedsięwzięcia. Z analizy wynika, iż fizyczne przekształcenia około 2,2 % długości istotnych cieków w JCWP – co po kumulacji z już istniejącymi przekształceniami, ocenionymi w roku 2007 na około 19% oraz uwzględniając przekształcenia cieków związanych z planowaną budową suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Boboszków” – daje wskaźnik regulacji M4 wynoszący około 22,3% (przy wartości progowej równej 50%). Fizyczne przekształcenia JCWP, zmieniające warunki morfologiczne nie są na tyle istotne, by powodowały obniżenie oceny stanu ekologicznego. Dlatego pod tym względem realizacja przedsięwzięcia nie stwarza zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych w kolejnym cyklu planistycznym (rok 2021). Wskaźniki M1, M2 i M3 nie ulegną zmianie, bowiem inwestycja nie przewiduje obwałowania cieków, piętrzenie wody jest wyłącznie okresowe (zapora nie jest obiektem piętrzących wodę w sposób stały), a sumaryczna długość części cieków odciętych przez budowle poprzeczne o określonym spadzie również nie ulegnie zmianie. Reasumując należy stwierdzić, iż w wyniku realizacji przedsięwzięcia zmieni się tylko nieznacznie wartość wskaźnika M4, będącego miernikiem regulacji, będzie on wynosił około 22,3% przy wartości progowej 0,50 (50%). Mimo zwiększenia, wielkość wskaźnika M4 nadal jest mniejsza od wartości progowej, co wskazuje na to, że przedsięwzięcie nie zmieni w sposób zasadniczy funkcjonowania elementów biologicznych i nie uniemożliwi osiągnięcia celów środowiskowych.

Po dokonaniu identyfikacji oddziaływań mających wpływ na osiągnięcie celów środowiskowych lub powodujących pogorszenie stanu w rozumieniu Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz uwzględniając zakres zmian hydromorfologicznych, uznano, że potencjalne negatywne oddziaływania na elementy biologiczne najsilniejsze będą na etapie realizacji przedsięwzięcia. Dotyczą one krótkich, odcinków rzek (kilkusetmetrowego przypadku potoku Nowinka oraz kilkudziesięciometrowego w przypadku rzeki Goworówka) stanowiącego mniej niż 2,2% długości cieków istotnych w JCWP. Po okresie realizacji oddziaływania będą ograniczone do nieistotnych dla całości JCWP przekształceń morfologicznych, wynikających z regulacji krótkich odcinków cieków. Realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie spowoduje obniżenia stanu ekologicznego JCWP. Przewidywany jest też brak wpływu

przedsięwzięcia na warunki hydrologiczne w zakresie normalnych przepływów. Redukcja przepływów powodziowych nie powoduje bezpośrednich oddziaływań negatywnych, ponieważ zbiornik ma redukować tylko katastrofalne wezbrania, które nawet dla elementów biologicznych są szkodliwe.

Prace w korycie i wzdłuż jego brzegów będą wiązać się z bezpośrednimi zniszczeniami roślin wodnych i rosnących w strefie brzegowej, miejsc bytowania i żerowania makrobentosu i ryb, jednak wobec znacznej długości samej Nysy Kłodzkiej (44,73 km) w przedmiotowej JWCP ewentualne straty (występujące na regulowanych odcinkach o długości ok. 65 m dla rzeki Goworówki i ok. 274 m dla rzeki Nowinki oraz na przedłożonych korytach cieków) będą nieznaczące w stosunku do fitobentosu, makrofity, makrobezkręgowców bentosowych i ichtiofauny i nie spowodują nie osiągnięcia celu środowiskowego.

Po udrożnieniu wybudowanych nowych odcinków potoków Goworówka i Nowinka oraz przepuszczeniu przez nie wód, zlikwidowane zostaną, poprzez zasypanie, odcinki tych cieków kolidujące z terenem budowy korpusu zapory o łącznej długości około 635,0 m. Likwidacja istniejących koryt rzeki Goworówki i potoku Nowinki spowoduje zniszczenie flory wodnej i brzegowej tam występującej, zniszczenie części fauny wodnej, szczególnie o niewielkich rozmiarach i ograniczonych zdolnościach lokomotorycznych (makrobezkręgowce bentosowe), częściowe pogorszenie stanu siedlisk ryb, które w czasie prowadzonych prac wycofają się z tych odcinków i ograniczenie ich bazy pokarmowej oraz bezpowrotne zniszczenie siedlisk roślin i zwierząt tam występujących.

W zakresie wpływu na elementy biologiczne stwierdzić należy, że w fazie budowy projektowanego przedsięwzięcia planowane jest zasypanie odcinków potoków Goworówka i Nowinka oraz umacnianie odcinków brzegów tych potoków (dno pozostaje bez zmian), co wiązać może się ze zniszczeniem gatunków roślin i zwierząt związanych z brzegami tych cieków (makrofity, fitobentos) oraz części fauny wodnej, w szczególności o niewielkich rozmiarach i ograniczonych zdolnościach przemieszczania się (makrobezkręgowce bentosowe). Prace te będą także wpływały na ichtiofaunę poprzez zmiany siedliskowe skutkująceubożeniem bazy pokarmowej oraz zmniejszeniem liczby dogodnych miejsc bytowania. Biorąc jednak pod uwagę zaplanowane działania minimalizujące, w tym wskazany w niniejszej decyzji sposób prowadzenia prac oraz obowiązek wykonywania ich pod nadzorem ichtiologicznym, jak również fakt, że prace te dotyczyły będą odcinków o długości nieistotnej w skali całej JCWP o kodzie PLRW60004121169 (poniżej 4%) oraz że zniszczone elementy ekosystemu będą się sukcesywnie odtwarzać i nie nastąpi przerwanie ciągłości ekologicznej cieków, stwierdzić należy, że działania te nie będą powodowały ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych dla tej JCWP.

Oddziaływanie na elementy fizykochemiczne będzie oddziaływaniem krótkoterminowym, występującym tylko na etapie realizacji prac. Może ono dotyczyć parametrów fizykochemicznych, takich jak zawiesina ogólna lub tlen rozpuszczony w wodzie. Poziom zawiesiny na odcinkach rzeki Goworówki i potoku Nowinka rzeki objęty wnioskiem, przy normalnym przepływie, jest znikomy, co wiąże się z typem cieku i strukturą jego dna (potoki wyżynne krzemianowe z substratem gruboziarnistym). Projektowane prace w korycie rzeki będą źródłem zawiesin przedostających się do toni wodnej w stopniu nieznaczającym i nie będą stanowić zagrożenia dla osiągnięcia celu środowiskowego. Źródłem niewielkiej ilości zawiesin w postaci osadów z dna (dno stanowi gruboziarnisty substrat) i gleby ze skarp może być umacnianie narzutem kamiennym brzegów rzeki Goworówki na odcinku 65,0 m oraz prawego brzegu potoku w korycie Nowinki na odcinku o długości 274,0 m. Prowadzone roboty ziemne i prace budowlane na nowych odcinkach obydwóch cieków zostaną wykonane „na sucho” poza istniejącymi korytami, więc oprócz krótkiego okresu podłączania go do istniejącego koryta rzeki działanie to nie będzie generować zanieczyszczeń w postaci zawiesiny, tym bardziej że jego dno będzie wyłożone materiałem

gruboziarnistym. W celu zminimalizowania powstawania zawiesiny w wodzie dowieszone kamienie będą wyladowywane na brzegu rzeki, a następnie przenoszone będą poszczególne jego bloki ręcznie z brzegu do koryta rzeki i miarę możliwości ostrożnie układane na skarpach brzegowych. W zlewniach potoków z przewagą skał krzemianowych, w tym także Goworówki i Nowinki, nie powstaje dużo zawiesin, cząstki zawiesiny są stosunkowo duże i bardzo szybko opadają. Ponadto w szybko płynących ciekach podgórskich, o zimnej dobrze natlenionej wodzie, zawiesiny przedostające się do wody podczas prowadzonych prac nie będą miały istotnego wpływu na występujące w niej warunki tlenowe, nie będą również miały znaczącego wpływu na organizmy wodne. Realizacja przedsięwzięcia nie będzie miała wpływu na zasolenie, zakwaszenie oraz temperaturę wody.

Realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie pogorszy wskaźników jakości wody wykorzystywanych do oceny jej stanu chemicznego. Przy prawidłowej obsłudze maszyn i urządzeń nie powinno dojść do zanieczyszczeń rzeki substancjami ropopochodnymi. Ponadto na terenie zaplecza budowy muszą być wyznaczone utwardzone i uszczelnione od podłoża place postojowe, na których odbywać się będzie tankowanie maszyn, ich przeglądy i naprawy oraz postój. Plac budowy zlokalizowany zostanie poza zasięgiem wód powodziowych. Suchy zbiornik nie wytwarza i nie emituje substancji chemicznych. Czystość zbiornika, a także rzek i wód podziemnych zależy od czystości zlewni i jej antropogenicznego wykorzystania. W przypadku zbiorników ze stałym piętrzeniem istnieją mechanizmy, które ułatwiają depozycję zanieczyszczeń. Depozycji zanieczyszczeń sprzyja długotrwałe stagnowanie wody w zbiorniku, a co za tym idzie wzrost termiki zatrzymanej wody, rozwój fitoplanktonu i sedymentacja osadów. Ścieki komunalne odprowadzane do rzeki oraz rolnictwo (poprzez gospodarkę nawozową, i procesy erozyjne) są źródłami związków azotu i fosforu, które przyspieszają rozwój fitoplanktonu i generalnie są przyczyną eutrofizacji zbiorników o stałym piętrzeniu. Wszystkich tych wad pozbawiony jest zbiornik suchy. Ze względu na ograniczone w czasie stagnowanie wody (zbiornik będzie redukował dopiero przepływy dziesięcioletnie), chwilowo zmagazynowana woda ma termikę zbliżoną do termiki rzeki, turbulentny przepływ, woda jest dobrze natleniona, a co za tym idzie utrudnia to rozwój fitoplanktonu, a ciągły odpływ uniemożliwia depozycję zanieczyszczeń. Zbiornik nie będzie wykorzystany rekreacyjnie. Ponadto zaznaczenia wymaga, iż zbiornik realizowany jest w ujściowym odcinku rzeki Goworówka. Państwowy Monitoring Nysy Kłodzkiej prowadzony w 2012 r., wykazał, iż wody tej JCWP osiągają dobry stan chemiczny. Większość obszaru zajmują półdzikie górskie łąki, leżące głównie na zboczach wzniesień i użytki rolne. W dolinach Goworówki, jak również jej dopływów, a szczególnie w widłach dolin tych potoków, na ich terasach zalewowych, występują lasy łęgowe o charakterze podgórskim. Na stromych skarpach dolin tych potoków oraz zboczach wąwozów bocznych dopływów występują lasy łąkowe w formie podgórskiej. W strukturze użytkowania obszaru projektowanego zbiornika użytki zielone zajmują około 52,6% powierzchni zbiornika, a lasy około 20,0% powierzchni zbiornika, natomiast grunty orne 27,4%. Zatem nie są to tereny znacząco uprzemysłowione, stwarzające ryzyko znaczącego zanieczyszczenia wód. Można więc stwierdzić, iż krótkotrwałe stagnowanie wody w zbiorniku, uwzględniając dobry stan chemiczny tej części wód, oraz fakt, iż zbiornik realizowany jest w mało przekształconym antropogenicznie rejonie dolinie rzeki Goworówki, w ujściowym jej odcinku, nie niesie ze sobą znaczącego ryzyka zanieczyszczenia wód powierzchniowych, a zatem pogorszenia stanu chemicznego tej części wód. Zamierzenie nie wpłynie negatywnie na komponenty środowiska determinujące stan JCWP, a tym samym nie przyczyni się do nieosiągnięcia przez JCWP w tym cyklu planistycznym oraz przyszłym dobrego stanu ekologicznego i chemicznego JCWP. Inwestycja nie zmieni wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe przeznaczone do spożycia.

Przedsięwzięcie znajduje się w granicach jednostki planistycznej gospodarowania wodami - jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) o kodzie PLGW6220110, w regionie wodnym Środkowej Odry/regionie wodnym Metuje/regionie wodnym Orlicy/regionie wodnym Łaby i Ostrożnicy (Upa) (6000/5000). Zgodnie z zapisami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry ww. JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i dobrym stanem chemicznym. W 2008 r. została przeprowadzona weryfikacja przebiegu granic JCWPd wydzielonych w 2005 r., a w wynik tych prac powstał nowy podział Polski w zakresie JCWPd. Nowy podział na JCWPd będzie obowiązywał od nowego cyklu planistycznego, czyli pod koniec 2015 r. Według tych danych suchy zbiornik położony jest na terenie JCWPd nr 125. Stan ilościowy i chemiczny tej części wód nie uległ zmianie.

Zgodnie z obowiązującą regulacją prawną celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:

1. zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
2. zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, a zatem w przedmiotowym przypadku utrzymanie dobrego stanu ilościowego i dobrego stanu chemicznego;
3. ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnienie równowagi między poborem a zasilaniem wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Realizacja i eksploatacja inwestycji nie powinna wpłynąć na ilościowy i chemiczny stan tych jednolitej części wód podziemnych. Roboty związane z budową zbiornika mogą spowodować krótkotrwałe, przemijające, lokalne obniżenia zwierciadła wód podziemnych powstałe na skutek konieczności wykonania niezbędnych odwodnień w trakcie robót ziemnych i prac budowlanych. Dotyczy to głównie wykopów gruntów nienośnych pod posadowienie korpusu zapory, wykopów związanych z budową urządzeń spustowych oraz wykopów związanych z budową nowych koryt cieków (Goworówka, Nowinka). Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia zapotrzebowanie na wodę będzie bardzo niskie, związane z pracą jednej osoby zajmującej się ochroną zbiornika oraz okresowym pobytem przy obsłudze zbiornika. Do budynku gospodarczego (o powierzchni ok. 150 m²) projektuje się doprowadzenie wody z wykonanego ujęcia wierconego. Na etapie realizacji i eksploatacji nie będą wytwarzane ścieki technologiczne mogące zmienić chemizm wód. Ścieki bytowe na etapie eksploatacji odprowadzane będą do bezodpływowego zbiornika opróżnianego przez wóz asenizacyjny w miarę potrzeb. Wody opadowe i roztopowe z powierzchni utwardzonych, takich jak wewnętrzne drogi dojazdowe charakteryzujące się bardzo niskim natężeniem ruchu (jeden pojazd na kilka miesięcy) oraz dach budynku gospodarczego, będą odprowadzane powierzchniowo na przyległe do nich tereny. Na skarpie odpowietrznej zapory ułożona zostanie geowłóknina, pokryta warstwą humusu o grubości około 20 cm, która zostanie obsiana mieszką rodzimych traw. Skarpa odwodna ubezpieczona zostanie materacami siatkowo-kamiennymi o grubości ok. 50 cm ułożonymi na geowłókninie. Materace siatkowo-kamiennic zostaną przykryte warstwą humusu o grubości ok. 15 cm i obsiane mieszką traw. Wody opadowe i roztopowe z zadarnionej odpowietrznej powierzchni skarpy zapory będą odprowadzane do rowu odwadniającego, a następnie do niecki wypadowej na stanowisku dolnym. Natomiast wody opadowe i roztopowe z zadarnionej odwodnej powierzchni skarpy zapory odprowadzane będą na teren czasy zbiornika.

Prace prowadzone w fazie budowy przedsięwzięcia nie będą miały negatywnych oddziaływań o charakterze jakościowym, mogą jedynie spowodować krótkotrwałe, przemijające obniżenie zwierciadła wód podziemnych w trakcie wykonywania niezbędnych odwodnień wykopów. Aby całkowicie wyeliminować potencjalne możliwości zanieczyszczenia wód podziemnych wszelkie miejsca wyznaczone do obsługi samochodów i maszyn roboczych będą okresowo (do czasu zakończenia budowy) wyścielone materiałami izolacyjnymi. W przypadku niekontrolowanego przedostania się substancji ropopochodnych

do gruntu lub ziemi zostaną podjęte odpowiednie środki wyeliminowania ich zanieczyszczenia, aby nie doszło do zanieczyszczenia wód gruntowych i powierzchniowych. Ścieki bytowe będą gromadzone w szczelnych, bezodpływowych zbiornikach i regularnie odbierane przez upoważnione podmioty.

Zbiornik realizowany jest na terenie mało przekształconego rejonu doliny Goworówki. W strukturze użytkowania obszaru projektowanego zbiornika przeważają użytki zielone. W związku z powyższym krótkotrwale stagnowanie wody w zbiorniku, uwzględniając dobry stan chemiczny tej części wód, oraz fakt, że zbiornik zostanie usytuowany na obszarze słabo przekształconym antropogenicznie, a warstwa wodonośna większości przykryta jest gruntami słabo przepuszczalnymi, nie niesie za sobą znaczącego ryzyka zanieczyszczenia wód podziemnych, czyli pogorszenia stanu chemicznego tej części wód.

Według ogólnej charakterystyki JCWPd nr 110 w utworach czwartorzędu poziom wodonośny występuje w strefach dolin rzecznych, będąc w kontakcie hydraulicznym ze strefami wodonośnymi szczelinowatych skał paleozoiczno-proterozoicznych i w ich pokrywach zwietrzelinowych. W utworach osadowych kredy i w starszych skałach krystalicznych występują wody głównie o charakterze szczelinowym do głębokości 200–800 m. W rejonie projektowanego przedsięwzięcia położonego, pod względem fizycznogeograficznym, w południowej części Rowu Górnej Nysy Kłodzkiej głównym użytkowym zbiornikiem wód podziemnych są utwory piętra kredowego o szczelinowo-porowym systemie krążenia. W wodonośnym piętrze kredowym, które jest głównym źródłem zaopatrzenia ludności w wodę, występują dwa poziomy wodonośne: górne – zbudowane z piaskowców ciosowych i spękanych margli piaszczystych koniak, turonu górnego i środkowego oraz poziomu dolnego – w cenomanie i turonie dolnym o podobnym wykształceniu litologicznym. Oba poziomy charakteryzują się bardzo zróżnicowanymi warunkami hydrogeologicznymi, a w szczególności nierównomiernym wykształceniem warstw przepuszczalnych, ich zmienną miąższością oraz stopniem zaangażowania tektonicznego, od którego w dużej mierze uzależniona jest zasobność kredowego poziomu wodonośnego.

Uwzględniając warunki hydrogeologiczne na obszarze projektowanej zapory i czaszy zbiornika w osadach czwartorzędowych nie stwierdzono ciągłego poziomu zwierciadła wód podziemnych. Ze względu na duży udział frakcji pylastej w osadach rzecznych utwory te są utworami słabo przepuszczalnymi. Jednak w ich spągu występują nieregularne warstwy bruku, kamieni, głazów i żwirów, silnie niekiedy zaglinione, w których to warstwach mają miejsce lokalnie sączenia i nagromadzenia wód pochodzących z infiltracji wód opadowych i roztopowych. Górnokredowe piętro wodonośne w osadach koniak jest odizolowane od powierzchni terenu warstwą słabo przepuszczalnych i nieprzepuszczalnych zwietrzelin ilastych margli. Natomiast na przedpolu zapory w podłożu występuje warstwa słabo przepuszczalna o małej miąższości, która nie stanowi dostatecznego zabezpieczenia izolującego napór wód podziemnych.

Jak wynika z Raportu wody podziemne I poziomu kredowego wykazują II i III klasę jakości, a stan chemiczny wód określa się, jako dobry. Ponadto woda nie wykazuje agresywności w stosunku do betonu.

Jak wspomniano powyżej w rejonie projektowanego suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie” głównym użytkowym zbiornikiem wód podziemnych o największym zasięgu są utwory piętra kredowego. Z Raportu wynika, że stopień zagrożenia wód podziemnych kredowego użytkowego piętra wodonośnego w rejonie południowej części rowu górnej Nysy Kłodzkiej, mimo słabej izolacji wodonośca, ale przy jednoczesnym braku ognisk zanieczyszczeń, jest niski. Podłoże czaszy zbiornika na prawie całej powierzchni budują słabo przepuszczalne utwory rzeczne. Głównie są to piaski gliniaste, pospółki gliniaste i gliny piaszczyste ze żwirami, kamieniami i głazami. Wykształcenie

utworów jest bardzo zróżnicowane, a rozproszenie materiału kamienistego nieregularne. Jedynie w ich spągowej partii występuje poziom dużych głazów, kamieni i żwirów, w których możliwe są nagromadzenia wody po przesączającej się wodzie opadowej. Taki układ warstw stanowi słabo przepuszczalne podłoże, izolujące wody podziemne występujące w marglach, co z kolei zapewnia szczelność czaszy zbiornika. W związku z tym w okresie napełnienia zbiornika nie należy spodziewać się znaczącego wzrostu ciśnień kredowych wód podziemnych.

Funkcjonowanie zbiornika „Roztoki Bystrzyckie”, w związku z podpiętrzeniem wód Nysy Kłodzkiej w zbiorniku oraz retencjonowaniem wód powodziowych w jego czaszy może oddziaływać na zwierciadło wód podziemnych. W związku z powyższym, aby zminimalizować zagrożenia w okresach powodziowych czas piętrzenia wody w zbiorniku powinien być jak najkrótszy. Projektowany zbiornik wypełniany będzie tylko w okresach powodzi. Rozkład opadów oraz pora wezbrań powodziowych Nysy Kłodzkiej świadczą o tym, że maksimum działalności zbiornika przypadnie tylko na okres letni. Z oceny przedstawionej w Raporcie i uzupełnieniu z dnia 10 marca 2015 r. wynika, że zredukowane będą wody powodziowe o prawdopodobieństwie wystąpienia raz na 10 lat i rzadziej, ponieważ zbiornik nie będzie magazynował wody powodziowej. Oddziaływanie na wody gruntowe (w ograniczonym stopniu) następować będzie okresowo i będą to oddziaływania krótkotrwałe. Zbiornik wypełni się wtedy maksymalnie do poziomu 2,5 m na około 8,3 godzin. Znaczące podpiętrzenie wody w zbiorniku, które może mieć wpływ na wody gruntowe, następować będzie przy przepływach powodziowych o prawdopodobieństwie wystąpienia $p=1\%$, czyli raz na 100 lat. Wówczas woda w zbiorniku osiągnie maksymalny poziom 8,5 m na czas około 20,0 h. Natomiast przy przepływach o prawdopodobieństwie wystąpienia raz na 500 lat ($p=0,2\%$) zbiornik wypełni się do maksymalnego poziomu 13,2 m. Z uwagi na charakter projektowanej inwestycji, jako zbiornika suchego, ewentualne oddziaływanie na wody podziemne będzie miało znaczenie okresowe i krótkotrwałe.

W wyniku podpiętrzenia wód powierzchniowych w otoczeniu zbiornika przeciwpowodziowego przekształceniu może ulec układ hydrodynamiczny wód podziemnych. Jak wynika z Raportu, pomimo, że nie stwierdzono kontaktu hydraulicznego pomiędzy infiltrującymi wodami opadowymi w osadach czwartorzędowych i wodami kredowymi, w wyniku spiętrzenia wody w czaszy zbiornika może lokalnie dojść do połączenia hydraulicznego np. na wychodniach margli. Należy się spodziewać wahań wysokości zwierciadła wody o około 2,0 m. Zmienią się wówczas naturalne kierunki przepływu wód podziemnych, które obecnie skierowane są ku dolinie rzecznej Goworówki. Po napełnieniu zbiornika największe prędkości wystąpią w podłożu zaporę i na południowym przyczółku zaporę. Spiętrzenie zbiornika spowoduje około dwukrotny wzrost prędkości przepływu wody pod zaporą oraz wzrost wysokości zwierciadła wody podziemnej o około 1,0 m poniżej budowli piętrzącej. Spiętrzona woda w zbiorniku spowoduje opływanie i wzrost prędkości przepływu wód podziemnych na obu przyczółkach zaporę, a szczególnie na południowym. Może to doprowadzić do gwałtownej sufozji materiału ilasto-gliniastego na zboczach w rejonie przyczółków. Ewentualne działanie sufozji może występować przez krótki okres czasu w momencie piętrzenia wody w zbiorniku. Aby zapobiec temu zjawisku w podłożu pod zaporą, na całej jej długości, a także w obrębie przyczółków (poza korpusem zaporę) zaprojektowano szczelną przesłonę przeciwfiltracyjną.

Z oceny przedstawionej w Raporcie wynika, że retencjonowanie wód wezbraniowych w czaszy zbiornika będzie krótkotrwałe, zatem wpływ na stan wód podziemnych w bezpośrednim rejonie zbiornika również będzie krótkotrwały i nieznaczny. Wynika to m.in. z faktu, że oddziaływania te ze względu na odizolowanie od powierzchni terenu wód poziomu kredowego, słabo przepuszczalną i nieprzepuszczalną warstwą zwietrzelin ilastych margli, jeżeli w ogóle będą miały miejsce będą okresowe i nie powinny mieć istotnego znaczenia.

W związku z powyższym zmiany dynamiki przepływu wód podziemnych występujące w obszarze zbiornika będą krótkotrwałe i nie będą znaczące dla ilości JCWPd poza projektowanym obiektem. Można zatem stwierdzić, że wpływ piętrzenia wód powodziowych w zbiorniku na wody podziemne nie ma charakteru trwałego, jest ograniczony w czasie, a tym samym nie powoduje zagrożenia dla jakości tych wód.

Mając na uwadze powyższe, można uznać, iż przedsięwzięcie nie powinno wpłynąć na stan chemiczny i stan ilościowy JCWPd, a zatem nie przyczyni się do nieosiągnięcia wyznaczonych dla niej celów środowiskowych.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało ocenione i uwzględnione w przyjętym na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 26 sierpnia 2014 r. dokumencie pn.: „MasterPlan”. Ocena dokonana przez niezależne konsorcjum, wykazała brak negatywnego wpływu przedsięwzięcia na cele środowiskowe określone dla części wód w granicach, których zamierzenie jest realizowane. Przedsięwzięcie zostało zamieszczone w załączniku nr 2 na Liście nr 1 „Inwestycje, które nie wpływają negatywnie na osiągnięcie dobrego stanu wód lub nie pogarszają stanu wód”.

Mając na uwadze powyższe, można uznać, iż przedsięwzięcie nie powinno wpłynąć na stan chemiczny i stan ilościowy JCWPd, a zatem nie przyczyni się do nieosiągnięcia wyznaczonych dla niej celów środowiskowych.

Planowane przedsięwzięcie nie wpłynie na klimat i zmiany klimatu. Zasadnicze kwestie związane ze zmianami klimatu koncentrują się wokół takich zagadnień jak emisja gazów cieplarnianych, emisje bezpośrednie i emisje pośrednie związane z zapotrzebowaniem na energię, skuteczności zastosowanych rozwiązań.

W przypadku większych zbiorników zaporowych stale wypełnionych wodą wytwarza się specyficzny mikroklimat (ustrój termiczny powietrza) nad zbiornikiem i nad terenami bezpośrednio przyległymi do niego. Zbiorniki takie mają wpływ na łagodzenie zjawisk ekstremalnych poprzez nieznaczny wzrost temperatur i wilgotności w zimie oraz spadek temperatur i wilgotności w lecie. Przyrost prędkości wiatru nad zbiornikiem dochodzi do kilku procent i wpływa na mikroklimat nad akwenem oraz przyczynia się do występowania zjawiska bryzy wodnej i cyrkulacji wód w akwencie. W przypadku suchego zbiornika „Roztoki Bystrzyckie”, z racji bardzo krótkiego gromadzenia w nim wody, nie wystąpią żadne zjawiska klimatyczne opisane powyżej i mikroklimat w jego rejonie nie ulegnie zmianie.

Suchy zbiornik przeciwpowodziowy nie jest źródłem emisji gazów cieplarnianych. W fazie budowy w wyniku spalania paliw w samochodach i maszynach emitowany będzie dwutlenek węgla zaliczany do gazów cieplarnianych. W czasie realizacji inwestycji, podobnie jak i likwidacji, może wystąpić niewielkie zapotrzebowanie energetyczne związane np. z funkcjonowaniem zaplecza budowy, pomieszczeń dla pracowników, baraków sanitarnych, itp. W fazie eksploatacji przedsięwzięcia przenośne reflektory oświetlające obiekty przedmiotowej inwestycji będą używane w czasie trwania akcji powodziowej lub na czas prowadzenia remontów. Natomiast zaporę będą oświetlać latarnie typu parkowego, które umieszczone zostaną wzdłuż korony zapory oraz na drodze dojazdowej do stanowiska dolnego i drodze dojazdowej do urządzeń przelewowych i budynku zaplecza. W warunkach normalnej eksploatacji zbiornika (na co dzień) włączane będą 2 latarnie przy budynku gospodarczym oraz 4 latarnie w obrębie urządzeń spustowych. Zamierzenie w fazie eksploatacji nie powoduje jakichkolwiek emisji gazów, pyłów, ciepła, innych rodzajów energii czy substancji szkodliwych.

W fazie budowy, eksploatacji i likwidacji projektowanego przedsięwzięcia nie wystąpią działania mające na celu bezpośredni minimalizujący jego wpływ na zmiany klimatu. Działaniami pośrednimi będzie ograniczenie do minimum oświetlenia w nocy zapory zbiornika w fazie eksploatacji oraz kompensacja przyrodnicza polegająca na nasadzeniach drzew i odbudowy obszarów leśnych.

Jednocześnie sam projektowany suchy zbiornik przeciwpowodziowy „Roztoki Bystrzyckie” jest jednym z elementów zwiększającym bezpieczeństwo przeciwpowodziowego licznych miejscowości położonych w Kotlinie Kłodzkiej i nie wpłynie na emisję żadnych zanieczyszczeń. Nie nastąpi wpływ inwestycji na: wahania temperatury, promieniowanie świetlne, ciśnienie atmosferyczne, ruch powietrza czy wilgotność. W związku z realizacją, eksploatacją i ewentualną likwidacją przedsięwzięcia, nie nastąpi żadna zmiana klimatu z uwagi na mikro skalę omawianej inwestycji.

Odnosząc się do wpływu planowanego przedsięwzięcia na bioróżnorodność stwierdzić należy, co następuje. W rejonie planowanej inwestycji nie stwierdzono występowania gatunków ani siedlisk specyficznych subpopulacji odmiennych genetycznie od innych występujących w podobnych siedliskach, w związku z czym nie nastąpi zmniejszenie zróżnicowania genowego w populacjach. Ponadto realizacja inwestycji nie wpłynie na spadek różnorodności gatunkowej – realizacja inwestycji nie spowoduje wyginięcia ani jednego gatunku na terenie Kotliny Kłodzkiej, czy szerzej – Dolnego Śląska. Ponieważ budowa przedmiotowego zbiornika nie będzie powodowała trwałego zniszczenia żadnego typu ekosystemu ani ich składników, a jedynie niewielkie zmiany w ich obrębie, stwierdzono, że inwestycja pozostaje również bez wpływu na różnorodność ekosystemów i krajobrazów. W związku z powyższym oceniono, że realizacja przedmiotowej inwestycji nie będzie wpływała na bioróżnorodność, rozumianą jako zmienność wewnątrzgatunkową (różnorodność genowa), międzygatunkową (różnorodność gatunków) i ponadgatunkową (różnorodność ekosystemów i krajobrazów).

Projektowany suchy zbiornik przeciwpowodziowy „Roztoki Bystrzyckie” usytuowany zostanie w dolinie rzeki Goworówki, w ujściowym jej odcinku. Czasza zbiornika użytkowana jest głównie rolniczo. W otoczeniu projektowanego przedsięwzięcia w krajobrazie dominuje rzeźba falista typu wyżynnego porożcinana dolinami Goworówki i jej dopływów. Dla krajobrazu okres realizacji przedsięwzięcia wiąże się z powstaniem zmian struktury lokalnego krajobrazu. Bezpośrednie, negatywnie postrzegane w sensie wizualnym może być występowanie i poruszanie się pojazdów ciężkich i występowanie przenośnych obiektów budowlanych, czy wznoszenie poszczególnych obiektów budowlanych. Oddziaływanie to jednak jest ograniczone do etapu realizacji inwestycji i po zakończeniu prac teren zostanie uporządkowany.

Sztuczne zbiorniki wodne powstające w wyniku przegrodzenia doliny rzecznej budowlą hydrotechniczną mają zasadniczy wpływ na zmianę krajobrazu doliny rzecznej. Projektowany zbiornik jest obiektem suchym, a zapora w normalnych warunkach będzie widoczna zarówno od strony czaszy zbiornika, jak i strony odpowietrznej. Zapora ziemna o łagodnie nachylonych skarpach, pokrytych humusem i obsianych mieszkankami traw, najmniej ingeruje w otaczający teren, naturalnie wpisując się w zbocza doliny.

W związku z planowanym do realizacji przedsięwzięciem w „Raporcie” i jego uzupełnieniach przeanalizowano cztery, wcześniej opisane już, warianty rozwiązań projektowych, jako wariant I, II, III, IV, również pod kątem oddziaływania przedmiotowej inwestycji na krajobraz. Przy oddziaływaniu projektowanego przedsięwzięcia na krajobraz najistotniejszą rolę odgrywa lokalizacja zapory, jej konstrukcja i wysokość.

Zaporę projektuje się wybudować w wariantach I i II w km 0,540, a w wariantach III i IV w km 0,654 rzeki Goworówki. Lokalizacja zapory w wariantach I i II, przesunięta jest w stosunku do lokalizacji zapory w wariantach III i IV o około 110,0 m w kierunku ujścia rzeki. We wszystkich wariantach zaporę ukształtowano w formie łuku, co pozwoli oprzeć jej przyczółki w wąskim przekroju doliny, jako budowlę ziemną o łagodnie nachylonych skarpach, odwodnej i odpowietrznej (nachylenie 1:3). Skarpy zapory zostaną zadarnione. Wysokość zapory w wariacie I wynosi 13,5 m, w wariacie – 15,5 m, a wariantach III i IV – 17,2 m.

Lokalizacja zapory przyjęta w wariantach I i II jest korzystniejsza pod kątem przyrodniczym i krajobrazowym, poprzez zachowanie (ochrona przed wycinką) większej powierzchni lasów łągowych. Zapora ziemna o łagodnie nachylonych i zadarnionych skarpach w mniejszym stopniu będzie ingerować w otaczający ją krajobraz, w przeciwieństwie do monolitycznych budowli żelbetowych. Jest to tym ważniejsze, że projektowany zbiornik będzie obiektem suchym, a zapora w normalnych warunkach będzie widoczna zarówno od strony czaszy zbiornika, jak i strony odpowietrznej. W trakcie eksploatacji zapora zbiornika, w związku z koniecznością sukcesywnego koszenia roślinności zielnej oraz samosiejek drzew i krzewów na jej koronie i skarpach, przybierze postać podłużnego, zadarnionego nasypu ziemnego.

Zastąpienie w wariantcie II urządzenia przelewowego w postaci betonowej rynny poprowadzonej po korpusie zapory (warianty I, III, IV), dwoma podziemnymi rurociągami poprowadzonymi w korpusie zapory, również zmniejszy ujemne oddziaływanie tego obiektu na krajobraz.

Po przeanalizowaniu we wszystkich czterech wariantach projektowanej lokalizacji oraz konstrukcji zapory, wariant II okazał się najkorzystniejszy w odniesieniu do oddziaływania projektowanego obiektu na krajobraz. Niemniej, wybudowana zapora w postaci nasypu ziemnego o długości 750,0 m i wysokości 15,5 m, przegradzająca w poprzek dolinę i koryto rzeki Goworówki, będzie elementem dominującym i jednocześnie obcym w naturalnej dolinie rzeki, co dodatkowo podkreślą drogi wewnętrzne oraz posadowione wzdłuż korony zapory latarnie uliczne.

We wsi Roztoki położonej w pobliżu projektowanego zbiornika „Roztoki Bystrzyckie” znajdują się trzy podlegające ochronie konserwatorskiej zabytki, wpisane do rejestru zabytków Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, są to: Kościół par. p.w. św. Marcina z 1720-1730 r., dwór, obecnie dom nr 16, z 1569 r., przebudowany w XIX-XX w. oraz obora przy tym dworze z poł. XIX w. W fazie budowy, eksploatacji oraz likwidacji przedsięwzięcia nie wystąpią żadne ujemne oddziaływania, ani zagrożenia dla wspomnianych powyżej zabytkowych obiektów. Wszystkie te obiekty położone są po zachodniej stronie drogi krajowej nr 33 z Kłodzka do drogowego przejścia granicznego Boboszków-Dolna Lipka, podczas gdy projektowany zbiornik zostanie zlokalizowany po wschodniej stronie tej drogi. Kościół położony jest w odległości ok. 0,5 km na zachód od korony projektowanej zapory zbiornika „Roztoki Bystrzyckie”, a zespół budowli, w skład którego wchodzi: ww. dwór i obora są położone w odległości ok. 0,65 – 0,70 km na północny zachód od zapory zbiornika. Jednak podjęcie prac ziemnych na terenie przeznaczonym pod realizację inwestycji powinno być poprzedzone uzyskaniem stanowiska właściwego konserwatora zabytków na prowadzenie prac ziemnych. Zdaniem organu, uzyskanie stanowiska konserwatora zabytków jest wystarczającym gwarantem, że podjęte zostaną odpowiednie działania przy prowadzeniu prac w rejonie obiektów zabytkowych lub stanowisk archeologicznych.

Po wschodniej stronie wsi Roztoki przebiega granica strefy „C” ochrony uzdrowiskowej Długopole Zdrój, a dokładniej przy południowej granicy zapory zbiornika oraz przez środek jego czaszy. Obszar wspomnianej strefy „C” położony jest na południe od tej granicy. W przypadku wystąpienia ewentualnej awarii związanej z pęknięciem zapory w czasie piętrzenia wód wezbraniowych w czasie zbiornika oddziaływania wystąpią poza terenem strefy „C”.

Projektowany suchy zbiornik wodny „Roztoki Bystrzyckie” wraz z trzema innymi suchymi zbiornikami: „Boboszków” w górnym biegu Nysy Kłodzkiej, „Krosnowice” w ujściowym odcinku rzeki Duny Dolnej i „Szalejów Górny” w środkowym biegu rzeki Dusznicy Bystrzyckiej, mają zapewnić ochronę przeciwpowodziową Kotliny Kłodzkiej ze szczególnym uwzględnieniem miasta Kłodzka. Skumulowane oddziaływanie tych zbiorników spowoduje obniżenie i wydłużenie się fal wezbraniowych w Nysie Kłodzkiej,

a w konsekwencji przyczyni się do zmniejszenia ryzyka powodziowego w Kotlinie Kłodzkiej, a także w dolinie rzeki Odry.

Oprócz projektowanego suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie” usytuowanego na prawostronnym dopływie Nysy Kłodzkiej, na rzece Goworówce, obiektem, który również będzie miał wpływ na reżim hydrologiczny rzeki Nysy Kłodzkiej w granicach JCWP „Nysa Kłodzka od źródeł do Różanki” (kod: PLRW60004121169) będzie projektowany, w ramach oddzielnej inwestycji, suchy zbiornik przeciwpowodziowy „Boboszków”. Zbiornik ten usytuowany będzie powyżej zbiornika „Roztoki Bystrzyckie”, bezpośrednio na rzece Nysie Kłodzkiej w rejonie miejscowości Boboszków.

W związku z powyższym w Raporcie dokonano również skumulowanej oceny oddziaływania na środowisko, suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie” i projektowanego, w ramach oddzielnej inwestycji, suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Boboszków”. Suchy zbiornik przeciwpowodziowy „Roztoki Bystrzyckie” oddalony jest od projektowanego suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Boboszków”, licząc wzdłuż biegu Nysy Kłodzkiej o niecałe 13,0 km. W fazie budowy zbiornika „Roztoki Bystrzyckie” oraz zbiornika „Boboszków”, oddziaływania skumulowane na poszczególne grupy zwierząt lądowych oraz wodnych nie będą znaczące i będą niezależne od siebie, co związane będzie zarówno z odległością, jak również lokalnym charakterem tych inwestycji.

Zbiorniki będą redukować fale powodziowe o przepływach katastrofalnych. Projektowane zbiorniki nie będą wpływać na reżim hydrologiczny rzeki Nysy Kłodzkiej dla powodzi znaczących z punktu widzenia przyrodniczego tj. o prawdopodobieństwie pojawienia się raz na 10 lat i rzadziej. Zmiana reżimu okresowych zalewów w dolinie Nysy Kłodzkiej, spowodowana funkcjonowaniem obydwóch zbiorników, nie będzie miała znaczącego wpływu na stan zachowania występujących tu siedlisk związanych z okresowymi zalewami wodami rzeki. Nie wystąpi również skumulowane oddziaływanie na ekosystemy wodne i od wody zależne, a więc również na faunę z tymi ekosystemami związaną, w tym ryby. Najprawdopodobniej zbiorniki te nie będą budowane w tym samym czasie, co dodatkowo wpłynie na brak efektu kumulacji oddziaływań.

Projektowany zbiornik „Roztoki Bystrzyckie” będzie kontrolował zlewnię rzeki Goworówki o powierzchni 34,55 km². Nadleśnictwo Międzylesie podjęło działania zwiększające możliwości retencyjne obszarów górskich, chroniące stoki przed nadmiernym spływem powierzchniowym oraz gwarantujące utrzymanie właściwego stanu technicznego istniejącej infrastruktury hydrotechnicznej. Prace polegały przede wszystkim na spowalnianiu i ograniczaniu gwałtownego spływu wód w potokach górskich oraz spływu powierzchniowego. Utworzone zostały m. in. oczka wodne, zbiorniki retencyjne, tereny podmokłe i zalewowe. Zbiorniki retencjonujące wodę, na terenie Nadleśnictwa Międzylesie, położone są poza zlewnią Goworówki, która będzie kontrolowana przez projektowany zbiornik „Roztoki Bystrzyckie”. Uznano zatem, iż oddziaływania tych obiektów nie będą się kumulować z oddziaływaniem suchego zbiornika „Roztoki Bystrzyckie”.

Projektowany suchy zbiornik przeciwpowodziowy „Roztoki Bystrzyckie” zlokalizowany zostanie na rzece Goworówce, około 8,5 km na wschód, około 10,3 km na północ oraz około 9,5 km na zachód od granicy Polski i Republiki Czeskiej, licząc w linii prostej od jego zapory. W fazie budowy, oddziaływania takie jak emisja zanieczyszczeń do powietrza, czy emisja hałasu nie będą miały żadnego wpływu na stan jakości powietrza czy klimat akustyczne na terenach położonych po stronie Republiki Czeskiej. W fazie eksploatacji przedsięwzięcia rzeka będzie swobodnie przepływać przez czasę zbiornika i urządzenie spustowe zapory, poza krótkimi okresami większych wezbrań i powodzi, gdy przepływ w rzece będzie przewyższać zdolności przepustowe urządzenia spustowego. Zasada działania suchych zbiorników przeciwpowodziowych polega na przechwyceniu w czasę zbiornika znaczących objętości fali powodziowej, co ma służyć redukcji fal wezbraniowych,

a w konsekwencji ograniczyć zniszczenia w środowisku i przyrodzie w dolinie rzeki Nysy Kłodzkiej poniżej zbiornika. Funkcjonowanie zbiornika w stanie „suchym”, jak też w czasie przechwytywania fali powodziowej (krótki czas retencji wód rzeki) nie będzie miało żadnego wpływu na środowisko poza granicą państwa. Ponadto, rzeka Nysa Kłodzka, począwszy od projektowanego zbiornika, płynie w kierunku północnym, a więc w kierunku przeciwnym w stosunku do przebiegu granicy państwowej z Republiką Czeską, tak więc zmiany w przepływach wody w rzece nie będą powodować żadnych transgranicznych oddziaływań pochodzących z terytorium Rzeczypospolitej na środowisko Republiki Czeskiej.

Na podstawie przedłożonej dokumentacji, w której uwzględniono analizę oddziaływań i potencjalnych zagrożeń środowiskowych związanych z realizacją i eksploatacją inwestycji oraz wskazano szereg działań niezbędnych do podjęcia celem zabezpieczenia i zminimalizowania potencjalnych negatywnych oddziaływań, organ zdecydował o nałożeniu warunków przedsięwzięcia wymienionych w sentencji niniejszej decyzji.

Po przeprowadzeniu analizy oddziaływania na środowisko, w tym oceny oddziaływania na obszary Natura 2000, stwierdzono, że przedmiotowa inwestycja – przy uwzględnieniu określonych wyżej działań – nie będzie znacząco negatywnie oddziaływała na żaden obszar Natura 2000, jak również nie będzie negatywnie wpływała na spójność sieci Natura 2000.

Planowane prace będą prowadzone w systemie ciągłym. Z przyrodniczego punktu widzenia jest to korzystniejsze niż prowadzenie prac wyłącznie poza sezonem wegetacyjnym/rozrodczym, ponieważ znacząco skróci czas obecności sprzętu, maszyn i ludzi w terenie – z około 6-7 lat do 3-3,5 roku. Wzięto także pod uwagę, iż wraz z wydłużającym się czasem trwania robót, wzrasta prawdopodobieństwo wystąpienia wysokich stanów wód w trakcie prowadzenia robót. Istotnym warunkiem jest jednak to, by prace rozpoczęły się poza sezonem rozrodczym zwierząt (warunek punktu I.2.1), co z założenia ma nie dopuścić do przystępowania zwierząt do rozrodu na terenie objętym inwestycją – ptaki przylatujące z zimowisk zastaną prace budowlane w toku, będą więc miały czas na znalezienie nowych miejsc gniazdowania i żerowania. Natomiast gatunki obecne na przedmiotowym terenie przez cały rok, po rozpoczęciu prac przeniosą się w miejsca oddalone od prowadzonych prac, gdzie będą mogły przystąpić do rozrodu.

Jak wynika z przedłożonej dokumentacji, w rejonie planowanej inwestycji zinwentaryzowano 9217 sztuk i grup drzew i krzewów. Wprawdzie nie stwierdzono występowania pomników przyrody, jednak niektóre z tych obiektów mają znaczne rozmiary (tzw. drzewa „okazowe”). Planowana wycinka obejmie około 500 sztuk drzew i krzewów, w tym 2 drzewa „okazowe”. Ponadto usunięta zostanie roślinność z terenów leśnych na powierzchni około 5,77 ha. Usunięcie roślinności związane jest z koniecznością posadowienia korpusu zapory i urządzeń upustowych, budową stanowiska dolnego i górnego, budową wewnętrznych dróg dojazdowych do zapory, likwidacją odcinków skarp potoków Goworówka i Nowinka, budową nowych odcinków koryt Goworówki i Nowinki. W celu ograniczenia negatywnego wpływu tych działań na środowisko przyrodnicze, nałożono warunki określone w punktach I.2.2 i I.2.3. Warunek punktu I.2.2 nałożono w celu ograniczenia negatywnego wpływu przedsięwzięcia na gatunki zwierząt, zwłaszcza ptaki w trakcie okresu lęgowego [prawie wszystkie gatunki ptaków przebywające na terytorium Polski podlegają ochronie gatunkowej w myśl *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1348)*, w stosunku do których obowiązują określone zakazy, m.in. zakaz niszczenia siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania]. Warunek punktu I.2.3 nałożono z uwagi na fakt, iż w ramach inwestycji prowadzona będzie wycinka drzew o obwodach pni powyżej 100 cm, które stanowią dogodne siedlisko dla nietoperzy i owadów próchnożernych, np. kozioroga dębosza *Cerambyx cerdo*

i pachnicy dębowej *Osmoderma eremita* – gatunki te objęte są ochroną na mocy ww. rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, w stosunku do których obowiązują zakazy określone w ww. rozporządzeniu (m.in. ww. zakaz niszczenia siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania). Drzewa przeznaczone do wycinki mogą stanowić miejsca schronić nietoperzy w trakcie jesiennych migracji lub też mogą być wykorzystywane jako kryjówki godowe czy miejsca hibernacji (na badanym obszarze nie stwierdzono występowania kolonii rozrodczych). Ponadto pomimo, że na etapie procedury zmierzającej do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stwierdzono stanowisk ww. gatunków chrząszczy w obrębie inwentaryzowanych drzew, do czasu przystąpienia do realizacji inwestycji mogą one zostać przez te gatunki zasiedlone. W przypadku potwierdzenia zasiedlenia drzew przez ww. gatunki, Inwestor winien uzyskać odrębne zezwolenie właściwego organu na czynności zakazane w stosunku do tych gatunków, zgodnie z art. 56 ustawy o ochronie przyrody, a w przypadku uzyskania takiego zezwolenia - prace prowadzić z uwzględnieniem warunków wynikających z zezwolenia.

Warunki punktów I.2.4 i I.2.5 nałożono z uwagi na ochronę ichtiofauny – wskazany w warunku termin prowadzenia prac uwzględnia okres tarła i wylęgu narybku minoga strumieniowego *Lampetra planeri* (nie można wykluczyć jego obecności w dolnych odcinkach Nowinki i Goworówki), który trwa od 1 marca do 30 maja. Minóg jest gatunkiem wymienionym w załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U.UE.L92.206.7, Dz.U.UE-sp.15-2-102 z późn. zm.) oraz chronionym na mocy ww. rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, stąd konieczność wstrzymania prac w okresie jego rozrodu. Natomiast wskazany optymalny termin prowadzenia prac w cieku, tj. 1 czerwca – 15 września uwzględnia również okres tarła i wylęgu narybku pstrąga potokowego *Salmo trutta*, który wprawdzie nie jest gatunkiem objętym ochroną gatunkową, jednak jest istotnym elementem ekosystemu wodnego.

Natomiast warunek punktu I.2.6 nałożono, aby zapewnić niezbędny nadzór specjalisty nad pracami w cieku. Winno to zapobiec niekorzystnym oddziaływaniom wynikającym z braku specjalistycznej wiedzy przyrodniczej. Zadaniem ichtiologa będzie wskazywanie właściwego sposobu prowadzenia prac, a następnie kontrolowanie prawidłowości ich wykonania, jak również obserwowanie zachowania ichtiofauny i zapewnienie wdrożenia adekwatnych działań w sytuacjach jej zagrażających. Ponadto w punktach I.2.7 i I.2.8 wskazano sposób prowadzenia prac związanych z budową nowych odcinków koryt Goworówki i Nowinki, urządzeń spustowych oraz prac regulacyjnych. Wypełnienie obowiązków wynikających z tych punktów ograniczyć ma straty w lokalnych populacjach ichtiofauny na etapie realizacji robót.

Warunki punktów I.2.9 – I.2.11 nakładają obowiązek wprowadzenia elementów siedliskowych, których obecność poprawi warunki bytowania ichtiofauny na etapie eksploatacji inwestycji. Obecność kamieni oraz żwiru urozmaici strukturę dna, co zwiększy różnorodność mikrosiedlisk w cieku.

Lokalizację zaplecza budowy zaplanowano na terenie dz. nr 208 obręb Roztoki, w obrębie której brak jest siedlisk i gatunków objętych ochroną, brak jest zadrzewień i zakrzaczeń, a ponadto znajduje się ona w odległości ponad 100 m od wód powierzchniowych, co spełnia wymogi określone w punkcie I.2.12 tej decyzji.

W dokumentacji wskazano także alternatywne lokalizacje zaplecza budowy, które również spełniają wszystkie ww. warunki, tj. dz. nr 205/3 i/lub 207 obręb Roztoki. Takie usytuowanie zaplecza budowy eliminować będzie jego negatywny wpływ na obszary cenne przyrodniczo.

Warunek punktu I.2.13 nałożono, aby zminimalizować powierzchnię terenu zajętego w związku z realizacją inwestycji i tym samym ograniczyć niszczenie warstwy urodzajnej i roślinności zielnej oraz zmniejszyć zakres wycinki drzew i krzewów.

Warunek punktu I.2.18 ma na celu ograniczenie przedostawania się zanieczyszczeń do gruntu i do środowiska wodnego.

Warunek punktu I.2.19 nałożono, aby ograniczyć czas składowania mas ziemnych w rejonie inwestycji oraz zminimalizować liczbę załadunków, rozładunków i przejazdów.

Warunek punktu I.2.20 ma na celu ochronę gleby wraz z wykształconą warstwą zieleni niskiej i bankiem nasion oraz zapewnienie możliwości jej ponownego wykorzystania do tworzenia warstwy urodzajnej.

Warunek punktu I.2.21 ma na celu ochronę zieleni wysokiej i stanowi wypełnienie obowiązków wynikających z art. 82 *ustawy o ochronie przyrody*. Konieczność prowadzenia prac ręcznie w obrębie brył korzeniowych ma zabezpieczyć korzenie przede wszystkim przed uszkodzeniami mechanicznymi. Natomiast wypełnienie pozostałych obowiązków chronić ma zieleń wysoką przeznaczoną do pozostawienia przed uszkodzeniem przez sprzęt oraz przed niekorzystnymi zmianami wynikającymi ze zbyt dużego zagęszczenia gruntu w ich bezpośrednim sąsiedztwie.

Warunek punktu I.2.22 ma na celu ochronę gatunków motyli stwierdzonych w obrębie czaszy zbiornika, tj. modraszka nausitousa *Phengaris nausithous* i modraszka telejusa *Phengaris teleius*. Są to gatunki wymienione w załączniku II Dyrektywy Siedliskowej oraz w *rozporządzeniu w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*. Realizacja inwestycji wiązać będzie się z częściowym zniszczeniem siedlisk tych gatunków (na co wymagane jest uzyskaniu zezwolenia na odstępstwa od zakazów w trybie zapisów *ustawy o ochronie przyrody*) – spośród 10 stanowisk zniszczone zostanie jedno stanowisko oraz częściowo zniszczone zostaną fragmenty łąk na 3 stanowiskach. Koszenie we wskazanych w warunku terminach zapobiegać ma przede wszystkim rozwojowi roślin żywicielskich ww. gatunków motyli, co skutkować ma przeniesieniem się osobników gatunków na fragmenty łąk, gdzie roślina żywicielska będzie obecna i które nie zostaną zniszczone w związku z realizacją inwestycji.

Wskazany w warunku I.2.23 zakres obowiązków fitosocjologa służyć ma ochronie siedlisk przyrodniczych stwierdzonych w obrębie planowanej inwestycji, w tym w szczególności siedliska *91E0, w obrębie którego stwierdzono jednocześnie występowanie największej liczby gatunków objętych ochroną na mocy *rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej roślin*. Wygradzenie płatów siedlisk w terenie zapobiegać będzie ich przypadkowemu uszkodzeniu na etapie realizacji robót. Z uwagi na fakt, iż płat siedliska łąkowego położony w widłach cieków Goworówka, Cieszycy i Bielica jest najcenniejszym terenem w obrębie planowanego przedsięwzięcia, nadzór fitosocjologa nad pracami mogącymi wpływać na stan jego zachowania jest konieczny i winien obejmować w szczególności typowanie drzew i krzewów przeznaczonych do wycinki. Ponadto nadzór fitosocjologa nad realizacją przedmiotowej inwestycji zapewnić ma właściwy i najbardziej skuteczny sposób prowadzenia działań związanych z odtwarzaniem warstwy urodzajnej gleby.

Z uwagi na fakt, iż prace prowadzone mają być w systemie ciągłym, czyli także w okresie rozrodu i migracji płazów i gadów trwającym od około 1 marca do około 31 sierpnia, teren budowy winien być zabezpieczony przed ich wkraczaniem (warunki punktów I.2.24 i I.2.25). Jednocześnie warunek ten będzie ograniczał śmiertelność drobnych zwierząt z innych grup.

Warunek punktu I.2.26 nałożono w celu polepszenia warunków siedliskowych dla płazów – gromadząca się woda będzie zwiększać różnorodność siedlisk i stanowić będzie dodatkowe miejsca bytowania płazów.

Wytyczne wskazane w punktach I.3.1 i I.4.1 mają na celu ochronę chiropterofauny, w tym gatunków cechujących się silną fotofobią – ich wypełnienie ograniczać będzie zanieczyszczenie światłem w rejonie inwestycji, co zmniejszy negatywny wpływ na korytarze migracyjne wykorzystywane przez nietoperze.

Warunek punktu I.2.27 nałożono, aby zabezpieczyć koryta cieków przed mechanicznym uszkodzeniem przez sprzęt. Mają one także na celu zabezpieczenie organizmów żywych w ciekach przed przypadkowym zabijaniem/niszczeniem oraz niekorzystnymi zmianami parametrów fizykochemicznych (uruchomienie osadów dennych, wzrost stężenia zawiesiny) i biologicznych (niszczenie miejsc rozrodu, zerowania i schronień).

Warunki punktów I.2.28 i I.2.29 ułatwić mają wkraczanie roślinności zielnej pożądanych gatunków na obszar objęty pracami (w szczególności w dolinach potoków), poprzez usuwanie roślin gatunków inwazyjnych oraz wspomaganie wzrostu gatunków rodzimych.

Ochrona powierzchni ziemi łącznie z glebą i rzeźbą terenu polega na zapobieganiu i przeciwdziałaniu ich niekorzystnym zmianom (degradacji, dewastacji), a w razie uszkodzenia lub zniszczenia na przywróceniu do właściwego stanu. Jednym z czynników przekształceń geomechanicznych powierzchniowej warstwy ziemi, prowadzącym do jej degradacji jest ruch ciężkiego sprzętu (samochodów, dźwigów, maszyn) oraz składowanie elementów konstrukcyjnych bezpośrednio na powierzchni gruntu. Ugniatanie gleby przez ciężki sprzęt powoduje wzrost jej zagęszczenia, które redukuje przestrzeń między cząsteczkami gleby, przez co gleba częściowo lub całkiem traci swoje zdolności chłonne. Dlatego teren zaplecza budowy oraz wszystkie drogi technologiczne, po których poruszać się będą maszyny i samochody, powinny zostać pokryte betonowymi płytami drogowymi na podsypce, a maszyny i samochody powinny się poruszać wyłącznie po wyznaczonych drogach technologicznych i placach zaplecza budowy. Wypełnienie warunków określonych w pkt. I.2.14 – I.2.17 przyczyni się do zminimalizowania ujemnego oddziaływania prac prowadzonych w fazie budowy przedsięwzięcia na środowisko glebowe.

Oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne w trakcie prowadzenia prac budowlanych może być związane z przedostaniem się zanieczyszczeń, między innymi związków ropopochodnych. W wyniku funkcjonowania zaplecza budowy powstawać będą ścieki sanitarne gromadzone w przenośnych urządzeniach sanitarnych oraz w zbiornikach bezodpływowych. W celu ochrony środowiska gruntowo – wodnego oraz wykluczenia przedostawania się zanieczyszczeń (w szczególności substancji ropopochodnych) do środowiska wodnego i do gleby nałożono warunki określone w pkt. I.2.31 – I.2.36.

Roboty związane z budową zbiornika mogą powodować krótkotrwałe i przemijające obniżenia zwierciadła wód podziemnych powstałe na skutek konieczności wykonania niezbędnych odwodnień w trakcie robót ziemnych i prac budowlanych. Dlatego organ zdecydował o nałożeniu warunku określonego w pkt. I.2.37.

W trakcie realizacji przedsięwzięcia pojawiać się mogą uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń. Ewentualna emisja będzie miała charakter lokalny, ograniczony do czasu trwania prac budowlanych. Emisja spalin samochodowych oraz pyłu może powstawać zarówno na placu budowy, jak i na drogach dojazdowych prowadzących do terenu przewidzianego pod zabudowę. Emisja zanieczyszczeń gazowych przez środki transportu będzie ograniczona głównie do placu budowy, rejonu zaplecza oraz dróg dojazdowych. Dostarczanie i montaż elementów realizowane będzie przy wykorzystaniu transportu ciężkiego oraz maszyn i urządzeń zaangażowanych w prace budowlane. W ocenie organu, biorąc pod uwagę zakres, rodzaj prac (typowe prace budowlano-montażowe) można stwierdzić, że emisje z tym związane nie spowodują trwałego, znaczącego oddziaływania na terenach będących w zasięgu ich oddziaływania. W trakcie budowy może się pojawiać emisja

niezorganizowana pyłu powstająca przy pracach ziemnych i przewozach samochodowych (pylenie z powierzchni dróg dojazdowych).

Eksploatacja zapory nie będzie źródłem emisji substancji zanieczyszczających do powietrza.

Obiektami chronionymi akustycznie położonymi najbliżej projektowanej zapory są tereny zabudowy wielorodzinnej zlokalizowane w odległości ok. 150 m i 240 m od podstawy zapory. W nieco większej odległości od podstawy zapory znajdować się będą dwa domy jednorodzinne, około od 240,0 do 280,0 m. Źródłem hałasu na etapie realizacji inwestycji będą prace ciężkiego sprzętu, prace budowlane, transport. Emisja hałasu związana będzie głównie z budową zapory. Budowa tego obiektu odbywać się będzie w sposób ciągły, a więc praca maszyn oraz wywóz i dowóz gruntu również odbywać się będzie w sposób ciągły. Pozostałe roboty ziemne, prace budowlane i rozbiórkowe będą wykonywane w różnych miejscach i w różnym czasie. W efekcie emisja hałasu w poszczególnych rejonach obszaru projektowanego przedsięwzięcia, poza rejonem budowy zapory, będzie lokalna i krótkotrwała. Prace budowlane i roboty ziemne będą prowadzone wyłącznie w porze dnia. Wszystkie maszyny z wyjątkiem dźwigów będą prowadzić prace na poziomie terenu, zatem w propagacji hałasu znaczący wpływ będzie miało tłumienie hałasu przez grunt. Istotnym elementem ograniczającym propagację hałasu z rejonu budowy zapory będzie ukształtowanie terenu. Prace prowadzone będą w dolinie rzeki, a jej skarpy po obydwóch stronach doliny Goworówki, stanowiąc będą naturalne ekrany akustyczne ograniczające rozprzestrzenianie się hałasu. Liczne kompleksy leśne w rejonie budowy zapory również stanowiąc będą pewnego rodzaju naturalne ekrany ograniczające propagację hałasu.

Zapora oraz jej eksploatacja nie stanowią zagrożenia dla klimatu akustycznego, ponieważ nie są źródłami hałasu. Jedynie funkcjonowanie obiektów im towarzyszących mogą być źródłem emisji hałasu – np. drogi, kolej. Hałas ten wytwarzany jest przez pojazdy mechaniczne poruszające się po drodze krajowej nr 33 z Kłodzka do drogowego przejścia granicznego Boboszów-Dolna Lipka, przez Przełęcz Międzyzyleską. Droga ta jest oddalona od podstawy projektowanej zapory o około 400,0 m na zachód. Drugim źródłem hałasu komunikacyjnego jest trasa kolejowa numer 276 o znaczeniu międzynarodowym, z Wrocławia do granicy państwowej z Czechami w Lichkovie i dalej do Pragi, przebiegająca około 700,0 m od projektowanej zapory. Mniej istotnymi źródłami hałasu kształtującymi klimat akustyczny w tym rejonie jest ruch pojazdów po powiatowej drodze Roztoki - Goworów oraz sezonowo prowadzone prace rolnicze. W związku z powyższym hałas komunikacyjny pochodzący z wyżej opisanych dróg i kolei nie stanowią zagrożenia dla klimatu akustycznego w sąsiedztwie planowanej inwestycji

Realizowane drogi serwisowe nie będą obciążone ruchem komunikacyjnym, stąd poza okresem realizacji robót, klimat akustyczny nie ulegnie pogorszeniu. Warunki pkt I.2.38 – I.2.42 nałożono dla ograniczenia uciążliwości w zakresie wpływu przedsięwzięcia na klimat akustyczny oraz emisje zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego.

Warunki wymienione w pkt. I.2.43. – I.2.44 nałożono w celu zapewnienia właściwego gospodarowania odpadami powstałymi na etapie realizacji inwestycji.

Bezobsługowa praca nowej budowli zwiększy bezpieczeństwo oraz wyeliminuje ryzyko błędów w obsłudze.

Przy przejściu trasy gazociągu przez rzekę Goworówkę i potok Nowinka, w trakcie jego kładzenia, w korytach tych cieków wykonane zostaną grodze (wykonane z worków wypełnionych piaskiem) od strony wody górnej i dolnej. Woda będzie przepompowywana ze stanowiska górnego na dolne. Pod osłoną grodz zostanie rozebrany gazociąg istniejący oraz ułożony zostanie nowy gazociąg około 2,0 m poniżej dna obydwóch cieków. Po zakończeniu tych prac dno i brzegi cieków zostaną ubezpieczone brukiem kamiennym, a grodze rozebrane.

Umocnienie dna i brzegów koryta w każdym z cieków obejmie odcinek o długości ok. 30,0 m.

Przed oddaniem gazociągu do użytkowania będą przeprowadzane próby szczelności i wytrzymałości. Dopuszcza się dwa rodzaje czynnika próbnego, powietrze i wodę. W przypadku użycia wody, jako czynnika próbnego, woda zostanie pobrana z rzeki i po zakończeniu próby taka sama jej ilość do rzeki zostanie odprowadzona. W czasie próby elementy fizykochemiczne stanu ekologicznego nie ulegną zmianie. Przed odprowadzeniem wód z prób szczelności tej do cieków Goworówki i Nowinki nastąpi ich wysedymowanie np. poprzez odprowadzenie rurociągiem lub rowem do rzepia lub oczyszczenie mechaniczne.

Warunek wskazany w pkt I.3.2 nałożono celem wykluczenia możliwości przedostawania się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego.

Wskazana w pkt I.3.2 konieczność zachowania przepływu nienaruszalnego ma na celu:

- zminimalizowanie niekorzystnych zmian w przebiegu procesów biologicznych w rzece poniżej zapory,
- utrzymywanie ilości wody w rzece na poziomie zapewniającym ochronę równowagi biologicznej.

Warunek pkt I.4.2 nałożono ze względu na stwierdzone występowanie zjawiska dyslokacji tektonicznych i odporność zapory ziemnej na ruchy górotwórcze. Ponadto zapora ziemna o łagodnie nachylonych skarpach, pokrytych humusem i obsianych mieszkankami traw, najmniej ingeruje w otaczający teren, naturalnie wpisując się w zbocza doliny. Przy dużych wezbraniach woda będzie retencjonowana w zbiorniku (w czaszy zbiornika). Odpływ wody z czaszy zbiornika będzie regulowany poprzez dwa otwory, główny i awaryjny, na wlocie do urządzeń spustowych. Otwór główny (duży) wyposażony będzie w zasuwę, którą będzie można go zamykać. Otwór awaryjny (mały) nie ma zasuw. Po wypełnieniu zbiornika (po przejściu fali powodziowej) zasuwą na otworze głównym zostanie zamknięta i wypływ ze zbiornika będzie się odbywał jedynie przez otwór awaryjny, przez co zostanie w znacznym stopniu spowolniony, co z kolei powinno chronić przed osuwaniem się gruntu ze skarp czaszy zbiornika. Poziom wody w zbiorniku, przy którym może nastąpić osuwanie się gruntu ze skarp w obrębie czaszy zbiornika dotyczy wezbrań powodziowych o prawdopodobieństwie wystąpienia raz na 100 lat i rzadziej. Zapora zbiornika została zaprojektowana tak, aby zjawiska osuwisk w bezpośrednim jej sąsiedztwie nie wystąpiły. W związku z powyższym nałożono wymóg ww. warunku.

Warunek nałożony w pkt I.4.3 minimalizuje możliwość wystąpienia awarii i daje możliwość awaryjnej regulacji w przypadku awarii.

Przyjęta w pkt I.4.4 szerokość sztolni głównej, odpowiada szerokości koryta rzeki Goworówki na odcinku objętym budową korpusu zapory. Takie rozwiązanie pozwoli ukształtować w kanale koryto zbliżone do naturalnego koryta Rzeki Goworówki i tym samym zapewnić odpowiednie warunki dla organizmów wodnych w niej żyjących.

W celu dostosowania szerokości dna koryta rzeki Goworówki do naturalnych szerokości rzeki na odcinku objętym budową korpusu zapory nałożono wymóg warunku określonego pkt I.4.5.

Utrzymanie (zblizonej do obecnej szerokości koryta naturalnego) szerokości dna przelozonego koryta rzeki Goworówki powyzej i ponizej zapory, o ktorym mowa w pkt I.4.6, zapewni przeplyw wodzie podobny jak w pierwotnym korycie rzeki na tych odcinkach.

Z uwagi na fakt, iż inwestor na mocy art. 75 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.) zobowiązany jest do podejmowania działań mających na celu naprawienie wyrządzonych szkód, ustalono wskazane w części II.1 warunki wykonania kompensacji przyrodniczej. Nie jest to kompensacja przyrodnicza w rozumieniu art. 35 ustawy o ochronie przyrody.

Negatywnym oddziaływaniem związanym z przedmiotową inwestycją będzie wycinka drzew i krzewów, w wyniku której zniszczonych zostanie ok. 2,41 ha siedliska 9170 - grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*) oraz ok. 3,36 ha siedliska *91E0 - łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe. W związku z tym nałożono obowiązek określony w punkcie II.1.1, tj. dokonanie nasadzeń na łącznej powierzchni nie mniejszej niż 16 ha. Celem kompensacji jest - poza nasadzeniem odpowiedniej liczby drzew i krzewów - także, w dłuższej perspektywie czasowej, poprawa warunków bytowania oraz stworzenie nowych miejsc bytowania dla gatunków zwierząt, które utraciły swoje siedliska w związku z przedmiotową wycinką. Ma to również na celu podjęcie próby odtworzenia powierzchni zniszczonych siedlisk, dlatego nasadzenia winny składać się z gatunków tworzących te siedliska. Wskazane w ww. warunku powierzchni uwzględniają wskazane w *Raporcie* ograniczenia związane z powierzchnią gruntów należących do Inwestora oraz z dostępnością miejsc właściwych siedliskowo.

Działania kompensacyjne wskazane w punkcie II.1.2 pozwolą na zwiększenie powierzchni siedlisk łąkowych stanowiących jednocześnie siedliska gatunków motyli wymienionych w załączniku II Dyrektywy Siedliskowej i w ww. *rozporządzeniu w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*. Zgodnie z informacjami zawartymi w uzupełnieniu przedłożonym w dniu 10 marca 2015 r., wg przyjętej przez Inwestora praktyki, grunty na obszarze zbiornika będą wykupione, a pola orne zamienia się na łąki i pastwiska, co jest zbieżne z celami wskazanych działań kompensacyjnych.

Działania kompensacyjne określone w punkcie II.1.3 służyć mają odtworzeniu miejsca lęgowego pluszcza *Cinclus cinclus* - gatunku objętego ochroną na mocy ww. *rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt*, które zostanie zniszczone w związku z realizacją inwestycji.

Obowiązek wykonania działań kompensacyjnych określonych w punkcie II.1.4 nałożono, ponieważ w związku z realizacją inwestycji - na skutek wycinki drzew - utracone zostaną miejsca bytowania nietoperzy. Wypełnienie przedmiotowego warunku zwiększy liczbę schronień dla nietoperzy, zarówno w obrębie terenów zielonych, jak i w obrębie samej zapory. Przedmiotowe szyby pełnić będą 2 funkcje - będą doświetlać ciek na odcinku płynącym pod zaporą, a jednocześnie wybudowane zostaną w ich obrębie dodatkowe komory dla nietoperzy.

Warunki określone w punktach II.2.1 - II.2.4 mają na celu kontrolę przebiegu oraz efektywności zaproponowanych działań kompensacyjnych.

Warunek punktu II.2.5 ma na celu kontrolę funkcjonowania sztolni znajdującej się w zaporze, która ma być wykorzystywana przez ichtiofaunę (nie tylko ryby) do migracji. Zapewnić ma to drożność korytarza migracyjnego ichtiofauny w obrębie potoku Goworówka po zrealizowaniu inwestycji.

Warunek punktu II.2.6 nałożono, ponieważ w trakcie inwentaryzacji przyrodniczej prowadzonej na potrzeby *Raportu* dla przedmiotowej inwestycji, w obrębie dolin potoków Goworówki i Nowinki stwierdzono występowanie roślin gatunków inwazyjnych, tj. niecierpków *Impatiens spp.* oraz barszczu Sosnowskiego *Heracleum sosnowskyi*.

Warunki punktów I.2.27, II.1.5 i II.2.7 nałożono w celu uzyskania przez tut. organ informacji o sposobie i zakresie przeprowadzenia działań, o których mowa w punktach wskazanych w tych warunkach. Ponadto uzyskane wyniki monitoringu - jeśli będą wskazywały na taką potrzebę - mogą być podstawą do wdrożenia dodatkowych działań minimalizujących lub kompensujących.

Wskazany w *Raporcie* obowiązek monitoringu stateczności budowli ziemnej, wód podziemnych i powierzchniowych wynika z obowiązującej obecnie regulacji prawnej i służy do kontroli stanu technicznego obiektu od momentu rozpoczęcia budowy.

Zgodnie z § 119 rozporządzenia Ministra Środowiska z 20 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 86, poz. 579), budowle hydrotechniczne wyposaża się, w zależności od potrzeb, w urządzenia kontrolno-pomiarowe umożliwiające obserwacje i pomiary:

- 1) przemieszczeń i odkształceń budowli hydrotechnicznej, jej podłoża oraz przyległego terenu;
- 2) naprężeń w konstrukcji budowli hydrotechnicznej;
- 3) poziomów i ciśnień wód podziemnych oraz procesów filtracji zachodzących w budowli hydrotechnicznej, jej podłożu i przyczółkach;
- 4) stanów wody górnej i wody dolnej oraz stanu wód na głównych dopływach;
- 5) zmian dna i brzegów;
- 6) zjawisk lodowych;
- 7) zjawisk meteorologicznych.

Stąd też Wnioskodawca, celem zapewnienia wymaganej przepisami kontroli bezpieczeństwa zapory, wykona przekroje kontrolno-pomiarowe wyposażone w repery powierzchniowe, repery wgłębne płytowe (repery ziemne, repery na budowlach betonowych) oraz piezometry obserwacyjne w korpusie zapory. Zapora zostanie wyposażona w urządzenia kontrolno-pomiarowe w celu prowadzenia: kontroli przemieszczeń pionowych (osiadań) podłoża i korpusu zapory oraz urządzeń zrzutowych, pomiarów ciśnienia filtracyjnego pod korpusem zapory, pomiarów wydatku ewentualnie filtrujących przez korpus zapory wód, pomiarów poziomu zwierciadła wody w czaszy zbiornika i poziomu wód na dolnym stanowisku rzeki Nysy Kłodzkiej. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 sierpnia 2006 r. w sprawie zakresu instrukcji gospodarowania wód (Dz. U. nr 150, poz. 1087), wykaz urządzeń pomiarowych, związanych z gospodarowaniem wodą, znajdujących się na urządzeniu wodnym zasady prowadzenia obserwacji i pomiarów zostaną określone w instrukcji gospodarowania wodami. Rozporządzenie określa również tryb powiadamiania o wystąpieniu na urządzeniu wodnym następstw niebezpiecznych zjawisk. Do uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód powierzchniowych za pomocą urządzeń do jej piętzenia niezbędny jest operat wodnoprawny i instrukcja gospodarowania wodą. Projekt instrukcji gospodarowania wodą zatwierdza organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego. Stąd organ odstąpił od wprowadzenia w niniejszej decyzji zapisów dotyczących zasad prowadzenia obserwacji, pomiarów i monitoringu zwierciadła wód gruntowych, stateczności budowli ziemnej oraz kontrolowania w okresie wezbrań stanu podłoża i konstrukcji zapory pod względem możliwości przecieku wód zgromadzonych w zbiorniku, bowiem obowiązek prowadzenie tych obserwacji wynika z obowiązującej regulacji prawnej, a właściwym w sprawie jest organ wydający pozwolenie wodnoprawne.

W ocenie tutejszego organu, uwzględniając uwarunkowania określone w art. 82 ust. 2 ustawy ooś, posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia pozwalają w sposób wyczerpujący ocenić oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko i nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś. Pozwoliły wyczerpująco i wszechstronnie ocenić jego wpływ na środowisko, w tym oddziaływania skumulowane z innymi przedsięwzięciami i określić warunki realizacji przedsięwzięcia. Z oceny wynika brak istotnych kumulacji negatywnych oddziaływań. Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza granicami obszarów chronionych wymienionych w art. 6 ustawy o ochronie przyrody, w tym poza obszarami Natura 2000. W prowadzonym dla przedmiotowego przedsięwzięcia postępowaniu, przeanalizowano możliwość wystąpienia potencjalnych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu

na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na dokonanie oceny wszystkich potencjalnych wpływów przedsięwzięcia na środowisko w tym na obszary Natura 2000, ocenę istotności oddziaływań oraz zaproponowanie adekwatnych środków minimalizujących oraz zaproponowanie alternatywnych rozwiązań w zakresie działań kompensujących negatywne oddziaływanie, które w równym stopniu minimalizują oddziaływanie tego przedsięwzięcia na środowisko. Uwzględniając powyższe, tutejszy organ uznał, iż, posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia pozwalają w sposób wyczerpujący ocenić oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, dlatego zgodnie z pkt. III niniejszej decyzji, nie nałożył obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o oś.

W toku prowadzonego postępowania w sprawie wydania przedmiotowej decyzji organ ochrony środowiska jako dowód dopuścił wszystko, co mogło przyczynić się do właściwego rozstrzygnięcia sprawy, co do istoty, a podstawą do jej rozstrzygnięcia była ocena całego materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, czym organ spełnił warunki art. 75 § 1 i art. 80 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*.

W przypadku kolizji ze stanowiskami roślin, zwierząt lub grzybów gatunków chronionych na mocy rozporządzeń Ministra Środowiska: z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409), z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1348) oraz z dnia 16 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408), w stosunku do których obowiązują zakazy określone w ww. rozporządzeniach, przed rozpoczęciem prac Inwestor winien uzyskać odrębne zezwolenie właściwego organu na czynności zakazane w stosunku do tych gatunków, zgodnie z art. 56 ww. ustawy o ochronie przyrody, a w przypadku uzyskania takiego zezwolenia - prace prowadzić z uwzględnieniem warunków wynikających z zezwolenia.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, wniesione za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska we Wrocławiu

Michał Jęcz

Otrzymują:

1. Tomasz Wróblewski
„HYDROPROJEKT Wrocław” Sp. z o. o.
ul. Wybrzeże Wyspiańskiego 39, 50-370 Wrocław
2. Strony postępowania poprzez obwieszczenie zgodnie z art. 49 Kpa
3. a/a

Wnioskodawca zwolniony z opłaty skarbowej na podstawie art. 7 pkt 3 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2014, poz. 1628 ze zm.).

Załącznik do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 18 grudnia 2015 r., znak: WOŚ.4233.1.2015.AW.23 dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie” na potoku Goworówka, w pobliżu miejscowości Roztoki, gmina Międzyzlesie, województwo dolnośląskie”.

1. Cel przedsięwzięcia.

Przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa suchego zbiornika przeciwpowodziowego „Roztoki Bystrzyckie” w ujściowym odcinku rzeki Goworówka, o maksymalnej powierzchni zalewu 50,4 ha i pojemności retencyjnej do ok 2,9 mln m³. Zapora zbiornika przegradzać będzie dolinę Nysy Kłodzkiej w km 0,540 rzeki (licząc od jej ujścia do Nysy Kłodzkiej), w rejonie miejscowości Roztoki, w gminie Międzyzlesie.

Zbiornik ten wraz z trzema innymi suchymi zbiornikami: „Boboszków” w górnym biegu Nysy Kłodzkiej, „Krosnowice” w ujściowym odcinku rzeki Duny Dolnej i „Szalejów Górny” w środkowym biegu rzeki Dusznicy Bystrzyckiej, mają zapewnić ochronę przeciwpowodziową Kotliny Kłodzkiej ze szczególnym uwzględnieniem miasta Kłodzka.

Projektowany suchy zbiornik przeciwpowodziowy „Roztoki Bystrzyckie” kontrolowałby 94% zlewni rzeki Goworówki o całkowitej powierzchni 34,55 km².

2. Zakres prac i podstawowe parametry techniczne przedsięwzięcia:

2.1 Zapora

Zaporę usytuowaną w km 0,540 rzeki (licząc od jej ujścia do Nysy Kłodzkiej), z koroną na rzędnej 422,0 m n.p.m. i z okresowym piętrzeniem wody do około 14,5 m, zaprojektowano jako konstrukcję ziemną, co przede wszystkim wynika ze stwierdzonego występowania dyslokacji tektonicznych w rejonie lokalizacji tego obiektu.

Budowę korpusu zapory projektuje się o następujących parametrach technicznych:

- max. wysokość zapory – 15,5 m,
- rzędna korony – 422,0 m n.p.m,
- długość zapory – 750 m,
- szerokość korony - 6,0 m,
- nachylenie skarp odwodnej i odpowietrznej – 1:3 (łagodniejsze nachylenie skarp zwiększy korpus zapory, a tym samym zwiększy bezpieczeństwo budowli posadowionej na uskokach tektonicznych).

Zapora ukształtowana będzie w formie łuku, co pozwoli oprzeć jej przyczółki w wąskim przekroju doliny, a zarazem ująć i odprowadzić do urządzeń upustowych wody potoku Nowinka, w bezpiecznej odległości od stopy skarpy odwodnej.

2.2 Urządzenia upustowe

Urządzenia upustowe zaprojektowano w postaci dwóch niezależnych układów: urządzenia spustowe i urządzenia przelewowe.

Urządzenia spustowe zaprojektowano w postaci sztolni żelbetowej o szerokości 11,40 m poprowadzonej pod korpusem zapory podzielonej na 3 okna o następujących szerokościach: 1 x 4,0 m i 2 x 1,70 m, lokalizując w otworze największym sztolnię główną, a w pozostałych dwóch sztolnię awaryjną i sztolnię komunikacyjną umożliwiającą dostęp do komory obsługowej znajdującej się w obrębie wlotu do urządzeń spustowych. Zastosowanie sztolni awaryjnej pozwoli na wyłączenie z pracy jednego przewodu dla przeprowadzenia remontu i przeglądu przy zachowaniu sprawności drugiego spustu. W normalnych warunkach wody płynące rzeką Goworówką przepływać będą sztolnią główną o szerokości 4,0 m. Natomiast

szerokość nowego koryta rzeki Goworówki w dnie wyniesie 6,0 m powyżej zapory i 7,0 m poniżej zapory.

Urządzenia przelewowe zaprojektowano w postaci dwóch rurociągów o średnicy $\varnothing 3,60$ m poprowadzonych wzdłuż przyczółka prawego zapory. Wlot do urządzeń przelewowych zlokalizowany w km 0,200 osi zapory zostanie wyposażony w dwa przelewy, którymi woda powodziowa poprzez koryto zbiorcze zostanie doprowadzona do rurociągów. Ww. urządzenia projektuje się zróżnicować wysokościowo (niższa część stanowi przelew główny, wyższa część stanowi przelew awaryjny), co pozwoli zwiększyć redukcję zbiornika także dla wód powodziowych o przepływie kontrolnym. Bezpośrednio przed rurociągami projektuje się zastosować kraty, które będą zatrzymywać elementy pływające. Wylot z rurociągów projektuje się w postaci komory tłumienia i koryta rozpraszania energii wyposażonej w szkiany tłumiące energię wypływającej z rurociągów wody.

Koryto rzeki doprowadzające wody do zbiornika pozostaje w stanie naturalnym, a czasza zbiornika napelniając się okresowo, w czasie wezbrań, jest wykorzystywana jako łąki i pastwiska. Rzeka swobodnie przepływa przez czaszę zbiornika i urządzenie spustowe, do czasu gdy przepływ staje się większy od zdolności przepustowych urządzenia spustowego, wówczas odpływ wód z czaszy zbiornika odbywa się przez urządzenie przelewowe.

2.3 Prace związane z regulacją i przełożeniem koryt cieków:

W ramach regulacji i przedłożenia koryt rzeki Goworówka i potoku Nowinka zaprojektowano wykonanie następujących robót:

- przełożenie koryta rzeki Goworówki na odcinku górnym. Nowe koryto rzeki o szerokości 6,0 m wybudowane zostanie na odcinku o długości około 81,5 m;
- przełożenie koryta potoku Nowinka na odcinku kolidującym z projektowaną zaporą o długości około 200 m. Nowe koryto rzeki o szerokości 3,0 m wybudowane zostanie na odcinku o długości około 226,0 m;
- regulację potoku Nowinka na odcinku o długości około 274 m, pomiędzy ujściem do potoku Goworówka, a końcem przełożonego odcinka;
- przełożenie koryta rzeki Goworówki na odcinku dolnym, w wyniku którego zostanie wybudowany nowy odcinek koryta rzeki o długości 148 m i szerokości dna wynoszącym 7,0 m;
- regulację rzeki Goworówki na odcinku dolnym, o długości 65,0 m, poniżej przełożonego odcinka.

Ponadto nowe koryto rzeki Goworówki obejmie również budowę odcinka o długości 115,5 m zlokalizowanego na wysokości korpusu zapory w postaci sztolni.

Reasumując przełożone i uregulowane zostaną pierwotne odcinki koryta rzeki Goworówki o długości około 410,0 m i koryta potoku Nowinka o długości około 500,0 m.

Przedłożenie ww. odcinków omawianych potoków obejmie głównie ubezpieczenie skarp brzegowych i dna narzutem z kamienia typu ciężkiego układanym na geowłókninie. Narzut w górnych partiach skarp brzegowych zostanie zapiaszczony, pokryty humusem i obsiany mieszkanką rodzimych traw. W przypadku przedłożenia koryta rzeki Goworówki na odcinku dolnym brzeg prawy zostanie umocniony murem oporowym, a brzeg lewy stanowić będzie skarpa ubezpieczona brukiem kamiennym, natomiast dno zostanie ubezpieczone narzutem z kamienia typu ciężkiego układanym na geowłókninie. Odcinek dolny rzeki Goworówki jest bardzo ważny z punktu widzenia bezpieczeństwa zbiornika, ponieważ do koryta tego kierowane będą wody zrzucone przez urządzenia spustowe. Prace regulacyjne nie obejmą dna koryta rzeki Goworówki na odcinku dolnym oraz dna i lewego brzegu Nowinka na odcinku pomiędzy ujściem do potoku Goworówka, a końcem przełożonego odcinka.

2.4 Zagospodarowanie dolnego i górnego stanowiska:

Na stanowisku górnym zakres prac obejmuje: porządkowanie terenu po pracach związanych z przełożeniem koryta rzeki Goworówka i potoku Nowinka oraz budowę drogi dojazdowej do

stanowiska górnego. Koryta tych cieków zostaną uregulowane, a rosnące tu drzewa i krzewy zostaną usunięte, natomiast teren poddany zostanie niwelacji.

Na stanowisku dolnym zakres prac obejmie porządkowanie terenu wzdłuż przełożonego odcinka rzeki Goworówki, który objęty zostanie regulacją. Z terenu tego usunięte zostaną drzewa i krzewy, a teren zostanie zniwelowany.

2.5. Zagospodarowanie czaszy zbiornika

Projektowane prace na terenie czaszy zbiornika związane będą z przełożeniem napowietrznej linii średniego napięcia 20 kV poza czaszę zbiornika oraz przebudową podziemnego gazociągu G200 o ciśnieniu 1,6 MPa w celu przystosowania gazociągu do pracy w warunkach piętrzenia wody w zbiorniku.

Przebudowa ta polegać będzie na rozbiórce istniejącego gazociągu przebiegającego przez czaszę i ułożeniu na tym odcinku nowego, w linii gazociągu istniejącego. Nowy gazociąg ułożony zostanie na odcinku o długości 830,0 m, równolegle do istniejącego gazociągu w odległości ok. 5,0 - 6,0 m od jego osi w kierunku wschodnim.

2.6 Przełożenie drogi gminnej

Południowy koniec korpusu projektowanej zapory nakładać się będzie na niewielki odcinek gminnej drogi gruntowej. Konieczne będzie zatem przesunięcie tej części drogi poza korpus zapory na odcinku o długości około 240,0 m.

Ponadto projektowane są drogi wewnętrzne prowadzące do:

- dolnego stanowiska urządzeń przelewowych (o długości 410 m) wzdłuż zachodniej skarpy korpusu zapory,
- górnego stanowiska urządzeń przelewowych (o długości około 660) wzdłuż wschodniej skarpy korpusu zapory, która umożliwi wywożenie zgromadzonych na tym stanowisku odpadów i masy drzewnej zatrzymanych na kratkach wlotu do spustów po każdym wezbraniu powodziowym,
- urządzeń przelewowych i budynku gospodarczego (o długości 480 m) po północnej stronie zapory,
- przejazd wzdłuż korony zapory (o długości 740 m).

Dodatkowo planuje się wykonanie oświetlenia zapory i drogi dojazdowej latarniami typu parkowego.

2.7 Budynek gospodarczy

Budynek gospodarczy o powierzchni ok. 150 m² planuje się zlokalizować przy prawym przyczółku zapory. Będzie to budynek parterowy podzielony na dwie strefy: w pierwszej strefie znajdują się pomieszczenia biurowe, socjalne i sanitarne, w drugiej strefie pomieszczenia pomocnicze, techniczne, magazynowe, itp.

2.8 Urządzenia kontrolno-pomiarowe

Zapora zostanie wyposażona w urządzenia kontrolno-pomiarowe w celu prowadzenia:

- kontroli przemieszczeń pionowych (osiadań) podłoża i korpusu zapory oraz urządzeń zrzutowych,
- pomiarów ciśnienia filtracyjnego pod korpusem zapory,
- pomiarów wydatku ewentualnie filtrujących przez korpus zapory wód,
- pomiarów poziomu zwierciadła wody w czaszy zbiornika i poziomu wód na dolnym stanowisku rzeki Nysy Kłodzkiej.

Odrębnie przewidziano zainstalowanie lat wodowskazowych. Łaty te mogą być wyposażone w czujniki stanu wody i włączone do systemu automatycznego monitoringu.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska we Wrocławiu

Michał Jęcz